

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 01

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 177

Comissió de Justícia

Sessió 6, dijous 31 de gener de 2019

Presidència de l'I. Sr. Joan Josep Nuet i Pujals

Sessió 6 de la CJ

La sessió de la Comissió de Justícia (CJ) s'obre a ***. Presideix Joan Josep Nuet i Pujals, acompanyat de la vicepresidenta, Carmen de Rivera i Pla, i de la secretària, Irene Fornós Curto. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Susana Beltrán García, Munia Fernández-Jordán Celorio, Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, Lorena Roldán Suárez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Josep Costa i Rosselló, Gemma Geis i Carreras, Marta Madrenas i Mir i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Antoni Castellà i Clavé, Adriana Delgado i Herreros, Jordi Orobitg i Solé i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. Republicà; Rosa Maria Ibarra Ollé i Alícia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Xavier García Albiol, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix/-en a aquesta sessió...

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre els criteris per a concedir el Premi Justícia 2018 (tram. 354-00075/12). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre les ingerències dels responsables del Departament en el personal al servei de l'Administració de justícia (tram. 354-00078/12). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Son Nuestros Hijos davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació dels menors i les famílies per gestació subrogada (tram. 356-00226/12). Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de Javier Hernández García, president de l'Audiència Provincial de Tarragona, davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació de les seus judicials de Tarragona (tram. 356-00286/12). Rosa Maria Ibarra Ollé, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre la dimissió del director del Centre Penitenciari Brians I (tram. 355-00047/12). Consellera, del Departament de Justícia. Sessió informativa.

6. Preguntes orals al Govern a respondre en Comissió:

CENTRE PENITENCIARI BRIANS 1

6.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aprovació de les normes de règim interior del Centre Penitenciari Brians 1 (tram. 311-00186/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 35, 10)

6.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els canvis en la gestió del Centre Penitenciari Brians 1 (tram. 311-00806/12). Munia Fernández-Jordán Celorio, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 63)

6.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el protocol antisuïcida al Centre Penitenciari Brians 1 (tram. 311-00401/12). Munia Fernández-Jordán Celorio, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 78, 5)

6.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la investigació del suïcidi d'un intern al Centre Penitenciari Brians 1 (tram. 311-00402/12). Munia Fernández-Jordán Celorio, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 78, 6)

6.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la situació de les internes del Centre Penitenciari Brians 1 (tram. 311-00805/12). Munia Fernández-Jordán Celorio, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 63)

6.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les obres a la coberta del Centre Penitenciari Brians 1 (tram. 311-00804/12). Munia Fernández-Jordán Celorio, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 62)

PERSONAL DELS CENTRES PENITENCIARIS

6.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'agressions a funcionaris de presons registrades el 2017 (tram. 311-00074/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 46)

6.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a fer front l'increment d'agressions als funcionaris de presons (tram. 311-00075/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 47)

6.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a evitar actes violents contra els servidors públics de la justícia (tram. 311-00807/12). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 64).

6.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de treballadors de l'àmbit penitenciari que estan en règim d'interinitat (tram. 311-00276/12). Blanca Victoria Navarro Pacheco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 33)

6.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de treballadors de l'àmbit penitenciari de més de cinquanta anys (tram. 311-00277/12).

Blanca Victoria Navarro Pacheco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 34)

RADICALITZACIÓ ISLÀMICA

6.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la detecció de casos de radicalització islàmica als centres penitenciaris (tram. 311-00076/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 47)

ORGANITZACIÓ GENERAL

6.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si ha revisat a la baixa els preus dels economats dels centres penitenciaris els darrers dos anys (tram. 311-00077/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 48)

6.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la inclusió de productes d'higiene íntima femenina en els lots higiènics de les internes dels centres penitenciaris (tram. 311-00078/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 48)

6.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la freqüència del repartiment dels lots d'higiene gratuïts als centres penitenciaris (tram. 311-00079/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 49)

COMUNICACIONS I VISITES

6.16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els tràmits fets amb el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona per a instal·lar sistemes de videoconferència per a facilitar el treball dels advocats amb els presos preventius (tram. 311-00282/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 36)

6.17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el tracte de favor en el règim de visites d'Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Joaquim Forn, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart als centres penitenciaris (tram. 311-00589/12). Xavier García Albiol, del Subgrup

Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 160, 72)

6.18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre màxim de visites autoritzades que poden rebre els interns a centres penitenciaris (tram. 311-00590/12). Xavier García Albiol, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 160, 72)

6.19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la condició d'autoritat a l'hora de fer una visita als centres penitenciaris de Catalunya d'acord a la normativa vigent (tram. 311-00591/12). Xavier García Albiol, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 160, 73)

DADES PERSONALS DELS RECLUSOS

6.20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els indicis d'ús o difusió irregular de dades personals de reclusos dels centres penitenciaris de Lledoners, Mas d'Enric o Puig de les Basses que justifiquin l'inici actuacions pels serveis d'inspecció (tram. 311-00593/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 160, 74)

TRASLLAT DELS PRESOS

6.21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el trasllat de presos i treballadors del Centre Penitenciari La Model a la resta de centres penitenciaris (tram. 311-00073/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 46)

6.22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de trasllats d'interns a presons catalanes del 2015 ençà (tram. 311-00288/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 39)

6.23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de sol·licituds de trasllat d'interns a presons catalanes del 2015 ençà (tram. 311-00289/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 40)

6.24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de sol·licituds de trasllat d'interns a presons catalanes que s'han autoritzat del 2015 ençà (tram. 311-00290/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 40)

6.25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de sol·licituds de trasllat d'interns a presons catalanes pendents de proveir del 2017 ençà (tram. 311-00291/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 41)

SERVEI DE TRANSPORT ALS CENTRES PENITENCIARIS

6.26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el servei de transport per als treballadors de la presó Model que s'han de traslladar a altres centres penitenciaris (tram. 311-00283/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 37)

6.27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la licitació del servei de transport de Barcelona als centres penitenciaris Brians 1 i 2 i Quatre Camins (tram. 311-00284/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 37)

6.28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el compliment del Pacte del Grup de Treball del Personal Penitenciari Dependent de la Mesa Sectorial del Personal de l'Administració i Tècnic, relatiu a les condicions a aplicar en els trasllats de dependències de l'àmbit penitenciari (tram. 311-00286/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 38)

6.29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les gestions fetes amb relació al transport al Centre Penitenciari Puig de les Basses (tram. 311-00287/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 39)

CONTROL DELS CONDEMNATS PER DELICTES D'AGRESSIÓ SEXUAL O VIOLÈNCIA DE GÈNERE

6.30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la periodicitat amb què s'han de recarregar les bateries dels braçalets GPS que s'usen per a controlar

els condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere (tram. 311-00163/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 51)

6.31. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els dispositius alternatius als braçalets GPS que s'usen per a controlar els condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere (tram. 311-00164/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 52)

6.32. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a garantir la seguretat de les víctimes d'agressió sexual o violència de gènere quan el braçalet GPS de control dels condemnats es queda sense bateria (tram. 311-00165/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 52)

6.33. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de braçalets GPS de control de condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere que s'han col·locat durant el 2016 i el 2017 (tram. 311-00166/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 53)

6.34. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de braçalets GPS de control de condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere que estan en servei (tram. 311-00167/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 53)

6.35. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de braçalets GPS de control de condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere que s'han comprat durant el 2016 i el 2017 (tram. 311-00168/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 54)

6.36. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els casos de reincidència de condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere que duen braçalets GPS de control (tram. 311-00169/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 55)

6.37. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els motius de la reincidència dels condemnats per delictes d'agressió sexual i violència de gènere que duen un braçalet GPS el 2016 i el 2017 (tram. 311-00211/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 24)

6.38. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la coordinació entre el jutjat i els Mossos d'Esquadra per a garantir el funcionament del control dels condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere amb braçalets GPS (tram. 311-00170/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 55)

6.39. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els informes de control dels condemnats per delictes d'agressió sexual o violència de gènere que duen braçalets GPS (tram. 311-00171/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 56)

6.40. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures de coordinació entre els jutjats i els Mossos d'Esquadra per a garantir el funcionament del braçalet GPS que duen els condemnats per delictes d'agressió sexual i violència de gènere (tram. 311-00208/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 22)

6.41 Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els informes relatius al control dels condemnats per delictes d'agressió sexual i violència de gènere (tram. 311-00209/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 23)

6.42. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de casos de reincidència de condemnats per delictes d'agressió sexual i violència de gènere que duen un braçalet GPS el 2016 i el 2017 (tram. 311-00210/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 23)

DELICTES D'ABUSOS SEXUALS A MENORS

6.43. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de denúncies per abusos sexuals a menors registrades en el període 2012-2017 (tram.

311-00357/12). Elisabeth Valencia Mimbrero, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 65, 19)

6.44. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de denúncies per abusos sexuals a menors registrades el 2018 (tram. 311-00358/12). Elisabeth Valencia Mimbrero, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 65, 20)

6.45. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de sentències condemnatòries per abusos sexuals a menors dictades del 2010 ençà (tram. 311-00359/12). Elisabeth Valencia Mimbrero, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 65, 20)

CENTRE OBERT I CENTRE PREVENTIUS DE LA ZONA FRANCA

6.46. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'inici dels tràmits amb l'Ajuntament de Barcelona per a construir el centre obert de la Zona Franca, de Barcelona (tram. 311-00280/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 35)

6.47. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estudi per a definir els usos d'un nou centre per a dones i preventius a la Zona Franca, de Barcelona (tram. 311-00281/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 36)

INFRAESTRUCTURES JUDICIALS I PLA DE MILLORA DELS JUTJATS I TRIBUNALS DE CATALUNYA

6.48. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a fer front a la manca d'espais d'espera i de treball per als advocats a l'edifici S de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat (tram. 311-00081/12). Carmen de Rivera i Pla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 50)

6.49. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la implantació de la nova oficina judicial als jutjats de Girona (tram. 311-00342/12). María Francisca Valle Fuentes, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 59, 10)

6.50. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estat de desenvolupament del Pla de millora dels jutjats i tribunals de Catalunya a través de la inspecció i avaluació del seu funcionament i del Pla de gestió del canvi en l'àmbit de l'avaluació i millora dels jutjats adjudicats a l'empresa Everis BPO (tram. 311-00102/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 40)

6.51. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estat d'execució del pla pilot derivat del treball fet al Pla de millora dels jutjats i tribunals de Catalunya a través de la inspecció i avaluació del seu funcionament i al Pla de gestió del canvi en l'àmbit de l'avaluació i millora dels jutjats (tram. 311-00103/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 41)

6.52. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'inici del pla pilot derivat del treball fet al Pla de millora dels jutjats i tribunals de Catalunya a través de la inspecció i avaluació del seu funcionament i al Pla de gestió del canvi en l'àmbit de l'avaluació i millora dels jutjats en vuit jutjats escollits prèviament (tram. 311-00104/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 41)

6.53. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la selecció de personal i la formació dels avaluadors de qualitat del pla pilot derivat del treball fet al Pla de millora dels jutjats i tribunals de Catalunya a través de la inspecció i avaluació del seu funcionament i al Pla de gestió del canvi en l'àmbit de l'avaluació i millora (tram. 311-00105/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 21, 42)

ACUMULACIÓ DE TASQUES

6.54. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a desbloquejar la situació de col·lapse dels jutjats de primera instància de província (tram. 311-00224/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 32)

6.55. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'expedients pendents de tramitar a cada jutjat (tram. 311-00278/12). Blanca Victoria

Navarro Pacheco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 34)

6.56. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la ràtio de personal per expedients tramitats a cada jutjat (tram. 311-00279/12). Blanca Victoria Navarro Pacheco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 35)

6.57. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a resoldre l'augment de casos pendents de tramitació als jutjats de Girona (tram. 311-00341/12). María Francisca Valle Fuentes, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 59, 10)

6.58. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes pel Departament de Justícia per a agilitar els casos de violència de gènere pendents de tramitació als jutjats a Girona (tram. 311-00343/12). María Francisca Valle Fuentes, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 59, 11)

OBSERVATORI CATALÀ DE LA JUSTÍCIA

6.59. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de reunions del ple de l'Observatori Català de la Justícia el 2017 (tram. 311-00045/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 28)

6.60. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de reunions de la comissió permanent de l'Observatori Català de la Justícia el 2017 (tram. 311-00046/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 29)

6.61. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si el ple de l'Observatori Català de la Justícia ha elaborat cap informe de treball el 2017 (tram. 311-00050/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 31)

FUNCIONAMENT DELS TRIBUNALS

6.62. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les comissions o els grups de treball creats per a elaborar propostes d'actuació en l'àmbit judicial el

2017 (tram. 311-00047/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 29)

6.63. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la fase d'elaboració del Llibre blanc de l'Administració de justícia a Catalunya (tram. 311-00048/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 30)

LLETRATS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

6.64. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el protocol d'actuació per a garantir la seguretat dels lletrats de l'Administració de justícia en les entrades i els escorcolls en domicilis particulars o altres immobles (tram. 311-00349/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 65, 14)

6.65. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a garantir la seguretat dels lletrats de l'Administració de justícia en les entrades i els escorcolls en domicilis particulars o altres immobles (tram. 311-00350/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 65, 14)

SERVEI DE MEDIACIÓ

6.66. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la implantació del Servei de Mediació Intraorganitzacional en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i els expedients que ha tramitat (tram. 311-00049/12). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 30)

El president

Si els sembla, començarem aquesta sessió de la Comissió de Justícia.

Abans de començar amb l'ordre del dia, el Grup Parlamentari de Ciutadans m'ha demanat una prèvia. Senyora diputada, li dono la paraula. Endavant.

Carmen de Rivera i Pla

Sí; gràcies, president. Des del Grup Parlamentari de Ciutadans condemnem, de manera clara i rotunda, l'agressió feixista que van patir membres del nostre grup

parlamentari i càrrecs locals, el passat 26 de gener, al municipi de Torroella de Montgrí, i demanem a la resta de formacions polítiques representades en aquesta comissió que es sumin a aquesta condemna de la vulneració de la llibertat d'expressió política a Catalunya, exercida per grups radicals separatistes i arengades per l'alcalde del mateix municipi, en un exercici de responsabilitat en el desenvolupament de les seves funcions.

El president

Gràcies, diputada, per aquesta prèvia. Passem immediatament ja a l'ordre del dia, que tenen vostès, i substanciarem els quatre primers punts de l'ordre del dia abans de fer passar la consellera perquè iniciï la seva compareixença.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre els criteris per a concedir el Premi Justícia 2018.

354-00075/12

El punt primer és la sol·licitud de sessió informativa a la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre els criteris per a concedir el Premi Justícia 2018, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Tenen la paraula, si la volen defensar. Endavant.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Sí; gràcies, senyor president. En relación con esta solicitud, parece que no se cortan a la hora de entregar premios a los suyos. Porque conceder el Premio de Justicia 2018 a quien se salta las leyes y menosprecia el estado de derecho, como mínimo es insultante. Insisto: es que, además, la propia nota de prensa de la *conselleria* se jacta de que ha sido destituido por aplicación del 155, y además se jactan de que está en la prisión de Estremera y que está acusada de desobediencia y malversación.

Insisto en que se trata de una vergüenza más de este Gobierno. Cualquier ciudadano que se salta las leyes y está imputado por delitos tan graves no tendría ningún mínimo reconocimiento por una conducta punible. Sin embargo, desde el gobierno Torra, se le premia. Y espero que no miren hacia otro lado y que venga aquí a dar explicaciones la *consellera*.

También recordar que..., ¿saben quién se merecería este premio? Pues bien, los miles de abogados del turno de oficio, que hacen un trabajo sacrificado y en ocasiones altruista, que no cubren sus gastos todas las gestiones que hacen; también los operadores jurídicos, los funcionarios, procuradores, abogados, fiscales y ciudadanía, que tienen que ver como sus sedes judiciales están llenas de excrementos tras los ataques de los comandos separatistas. También se lo merecerían los jueces que ejercen en Cataluña, que en ocasiones reciben amenazas o presiones del entorno separatista.

Y, por último, ¿quién no lo merece? Pues está muy claro: alguien que se salta las leyes, que menosprecia el estado de derecho, que vulnera los derechos de millones de catalanes y que ha desobedecido resoluciones judiciales y ha malversado dinero público.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat.

Si els sembla, passem a la votació d'aquesta proposta de compareixença.

Vots a favor de la proposta?

Grup Parlamentari de Ciutadans, 6; Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, 6; Grup Parlamentari Republicà, 5; Grup Parlamentari Socialista, 2.

Vots en contra de la compareixença?

Abstencions?

Subgrup Parlamentari de la CUP, 1, i Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, 1.

(Jordi Orobítg i Solé demana per parlar.) Sí, diputat.

Jordi Orobítg i Solé

Gràcies, senyor president. Per una qüestió d'ordre.

Entenc que no se'ns ha donat torn per debatre. El punt parlava de debat i votació de la sol·licitud de sessió, i no he tingut torn per expressar, si més no, quant a... Bé, en

qualsevol cas, li demanaria poder fer una precisió respecte als comentaris que s'han...

El president

Com que no me l'han demanat, no l'he donat. Si me l'haguessin demanat, jo...

Jordi Orobítg i Solé

No he tingut temps material de demanar-lo, em sap greu.

El president

...saben que si no em diuen re, vaig ràpid, eh?, per complir amb el nostre ordre del dia. Perquè, a més, tenim la consellera esperant.

Jordi Orobítg i Solé

Aniré ràpid. Seré molt ràpid.

El president

Però, diputat, li dono la paraula, no pateixi. Però me la demanen abans, si us plau.

Jordi Orobítg i Solé

Sí, no pateixi. No serà norma, perquè precisament estic per l'agilitat dels punts i l'habitual..., tots, la tradició és precisament no debatre o no defensar aquestes propostes, perquè habitualment són acceptades per la comissió, però hi han coses que no es poden passar per alt. I jo demanaria, en aquest cas, al portaveu de Ciutadans que dignifiqui aquesta Comissió de Justícia, i que hi ha quelcom que es diu presumpció d'innocència. No es pot expressar en termes de malversació de fons públics, no es pot expressar en termes de desobediència sobre quelcom que, a dia d'avui, afortunadament encara no ha estat condemnat, i que en un estat de dret no ho estaria. Ja sabem on estem per això.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha algun altre grup parlamentari que vol intervenir? Endavant, diputat.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Gràcies, president. És un premi totalment merescut. Va ser el conseller Mundó, un conseller de Justícia apreciat per tots els operadors jurídics i unànimement valorat. A més, va formar part d'un govern que va tirar endavant un referèndum per donar la veu a la ciutadania. Per tant, des del punt de vista històric, totalment remarcable.

I, a més a més, i per no allargar-nos, negar precisament el que es ve afirmant d'això d'amenaques a jutges i fiscals aquí, que és una cosa absolutament falsa. Vàrem tenir la compareixença aquí del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que precisament a requeriment del nostre grup sobre aquest extrem en concret, va negar que li constés, per part de cap jutge o fiscal d'aquí Catalunya, que hagués rebut cap mena d'amenaça o intimidació.

El president

Algun altre grup parlamentari? *(Pausa.)* Doncs, per a una petita rèplica, diputat, li dono la paraula.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, senyor president. Especialment per contradiccions, perquè el portaveu d'Esquerra Republicana ha comentat que estem acusant de..., bé, estem parlant..., en tot cas, he parlat de presumptes delictes. I el tema és que mai s'ha donat a una persona que està acusada de greus delictes com els que he dit abans..., se'ls hagi premiat, no?

Per tant, jo crec que, com a mínim, la consellera ha de venir aquí a donar explicacions i que..., bé, jo crec que té tota la coherència del món.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

No he proclamat el resultat, però ha quedat aprovada, aquesta sol·licitud de sessió informativa, amb 18 vots a favor i 2 abstencions, eh?

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre les ingerències dels responsables del Departament en el personal al servei de l'Administració de justícia.

354-00078/12

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia... (*Veus de fons.*) Ah, em suggereixen que puguem votar la sol·licitud número 2, informativa, la sol·licitud número 3, de compareixença, i la sol·licitud número 4..., de poder-les votar en bloc. És amb la consellera de Justícia sobre les ingerències dels responsables del departament en el personal al servei de l'Administració de justícia.

Els sembla bé que les votem en bloc? (Pausa.) Doncs, els diferents grups tenen ara l'oportunitat de poder-les defensar i els dono la paraula.

Doncs, endavant, diputat.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, senyor president. En cuanto a la solicitud 2, que es la que ha presentado el Grupo Parlamentario de Ciudadanos, básicamente comentar que varios medios de comunicación a lo largo del último mes de diciembre del 2018, se hicieron eco de que algunos funcionarios de justicia habían contactado con la nueva jueza titular del Juzgado número 13 para que literalmente deje de investigar a altos cargos, donde habían visitas y mensajes de cargos vinculados a Esquerra Republicana y donde se le presionaba para que no actúe como su predecesor y que entrase en razón. Al más puro estilo mafioso.

Altos cargos que organizaron el referéndum ilegal y se les recomendaba que no investigase a cargos como Jaume Clotet de Comunicación o a Joaquim Nin de Presidencia o a Josuè Sallent exdirector de Estrategia del CTTI.

Siempre vienen con el mismo mantra, el referéndum ilegal, pero les recuerdo que hay muchos delitos investigándose, presuntamente evidentemente, pero se están investigando. Como la cesión ilegal de los datos de millones de catalanes, adjudicaciones irregulares, ya sabemos que tienen experiencia con el caso de Ricard Calvo, o el caso también de malversación de dinero público con una presunta partida de 400 millones de euros para el referéndum ilegal, prevaricación, desobediencia a resoluciones judiciales y hasta revelación de secretos.

Por ello es muy importante que venga aquí la *consellera* a dar explicaciones.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat.

**Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació
Son Nuestros Hijos perquè informi sobre la situació dels menors
i les famílies per gestació subrogada.**

356-00226/12

Per defensar la sol·licitud de compareixença del punt 3, dono la paraula al Grup Parlamentari Republicà.

Jordi Oorbit i Solé

Bé, moltes gràcies. En aquest cas senyor president, la nostra voluntat sempre és que tothom que vulgui expressar-se davant de la Comissió de Justícia respecte a un aspecte rellevant per la nostra societat té tot el dret a fer-ho. I és des d'aquest punt de vista que hem canalitzat aquesta petició a fi i efecte de que els representants d'aquesta associació es puguin adreçar a tots els membres i, per tant, postular o defensar en aquest cas, doncs, el seu punt de vista respecte a aquesta qüestió. Que entenem que és de prou actualitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

**Sol·licitud de compareixença de Javier Hernández García,
president de l'Audiència Provincial de Tarragona, perquè informi
sobre la situació de les seus judicials de Tarragona.**

356-00286/12

I ara dono la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar per defensar la seva. Gràcies.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Sí nosaltres vam presentar aquesta sol·licitud de compareixença de Javier Hernández García que és el president de l'Audiència Provincial de Tarragona perquè ens posi o ens doni la seva visió de la situació que estan les seus judicials de Tarragona. És un tema que hem debatut en aquesta legislatura i en la

passada. I que el nostre grup també ha presentat, doncs, una proposta de resolució sobretot per conèixer la situació econòmica o el plantejament econòmic del Govern respecte a l'actuació que s'ha de portar en aquesta seu.

Jo crec que la compareixença del president de l'audiència ens donarà encara més llum sobre un tema que és totalment necessari.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. La resta de grups si volen intervenir per donar la seva opinió? El Subgrup de la CUP, tampoc? (*Veus de fons.*) Molt bé, doncs, si els sembla anem a la votació. Les votarem per separat perquè són tres temàtiques ben diferents i començarem pel punt número 2, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre les ingerències dels responsables del departament en el personal al servei de l'Administració de justícia.

Vots a favor?

Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà.

Vots en contra?

Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Abstencions?

Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda aprovada.

Passem a la votació del punt número 3, la sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Son Nuestros Hijos davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació dels menors i les famílies per gestació subrogada.

Vots a favor de la proposta?

Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista, Subgrup Parlamentari de la CUP, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Per unanimitat queda aprovada.

Passem a la votació del punt número 4, sol·licitud de compareixença de Javier Hernández García, president de l'Audiència Provincial de Tarragona, davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació de les seus judicials de Tarragona.

Vots a favor de la proposta?

Per unanimitat queda aprovada.

Digui'm, diputat.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

President, per una qüestió d'ordre, únicament per comunicar que la diputada senyora Geli en el cas del nostre grup substitueix la diputada senyora Madrenas.

El president

Molt bé. Alguna substitució més? *(Veus de fons.)* No. Doncs només aquesta substitució.

Abans de donar pas a la consellera els hi he de comunicar unes quantes propostes de modificació de l'ordre del dia. A petició del Grup Parlamentari de Ciutadans la proposta de traslladar el punt 6.9 com a darrer punt de l'ordre del dia dins d'un nou bloc titulat Administració de justícia. La proposta de traslladar el bloc sobre el centre obert i centres preventius a la Zona Franca, punts 4..., punt 6.46 i punt 6.47 corresponents als expedients 311-00280/12 i 311-00281/12, després del bloc sobre el servei de transports als centres penitenciaris. Si estan d'acord amb aquestes modificacions, són simplement unes alteracions per gestionar el tema. Cap problema? *(Pausa.)*

Preguntes orals acumulades (retirades)

311-00593/12, 311-00073/12, 311-00283/12 a 311-00287/12, 311-00357/12 a 311-00359/12, 311-00278/12, 311-00279/12, 311-00045/12 a 311-00048/12 i 311-00049/12

També demanar si es retiren els punts de l'ordre del dia per tal de poder-ho fer constar a l'acta de la sessió d'avui. El Grup Parlamentari de Ciutadans va avançar per correu electrònic l'anunci de la retirada dels punts 6.21, 6.26, 6.27, 6.28, 6.29, 6.43, 6.44, 6.45, 6.55, 6.56, 6.59, 6.60, 6.61, 6.62, 6.63, 6.66. Endavant diputada.

Carmen de Rivera i Pla

Sí, gràcies, president. També retiraríem el 6.20.

El president

Afegiríem també la retirada del 6.20.

Carmen de Rivera i Pla

Exacte. Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs aquests punts quedarien retirats de l'ordre del dia. També el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya va presentar al registre del Parlament la posposició de les preguntes amb resposta oral, tram 311-00589/12 i 311-00590/12 i 311-00591/12, corresponents als punts 6.17, 6.18 i 6.19 de l'ordre del dia de la sessió d'avui. I ho fem constar a l'acta de la sessió, que aquests punts quedarien posposats.

Molt bé, doncs, ara que ja hem modificat la l'ordre del dia si els sembla durant un minut fem un petit recés i busquem la consellera per convidar-la a entrar a la sala.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 6cj2

El president

Bé, bon dia de nou. Donem la benvinguda a la consellera senyor Ester Capella i Farré i els seus acompanyants, també, la secretària general del departament, la senyora Patrícia Gomà i el secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, el senyor Amand Calderó.

Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre la dimissió del director del centre penitenciari Brians 1

355-00047/12

I anem a seguir amb el nostre ordre del dia, amb el punt número 5, que és la sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre la dimissió del director del centre penitenciari Brians 1. Endavant, consellera, té la paraula.

La consellera de Justícia (Ester Capella i Farré)

Molt bon dia, gràcies, president, diputades, diputats. En primer lloc, començo amb un record per la directora general d'Execució Penal a la Comunitat i Atenció a la Víctima, la senyora Pilar Heras, que, com saben vostès, va morir aquest passat diumenge, i a la que volia en seu parlamentària recordar. Agrair també les mostres de condol rebudes públicament i privadament i, en tot cas, indicar, doncs, que ha marxat una persona que es creia la reinserció, que creia en la justícia juvenil, que creia que els centres de justícia juvenil són centres educatius, que creia en les mesures penals alternatives i que creia, doncs, en l'acompanyament i en l'atenció a les víctimes i en la reparació. Per tant, doncs, la pèrdua és inabastable per al Departament de Justícia i per al país, perquè evidentment hi ha un abans i un després de la senyora Pilar Heras.

Bé, també comparec avui en aquesta comissió..., agrair al president el tracte que sempre ens dispensa, a mi, a la secretària general també i al secretari de Mesures Penals i Reinserció i Atenció a la Víctima. Per tant, gràcies, president.

Bé, ja que comparec aquí avui, davant de la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya, a petició pròpia i per tal d'explicar els motius de la dimissió, el passat 19 de desembre, del senyor Josep Font, fins aleshores director del centre penitenciari de Brians 1, vull començar la meva intervenció, com totes les vegades que he intervingut en relació amb aquesta qüestió, expressant tota la meva solidaritat amb el senyor Josep Font, i agraint-li la feina que ha fet al capdavant del centre. El senyor Font, igual que compta amb la meva solidaritat, també amb la del senyor Amand Calderó, secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, compta amb l'absoluta confiança en la tasca que ell ha desenvolupat.

L'exdirector va assumir el repte i l'encàrrec de consolidar el canvi funcional del centre, de Brians 1, del pas de penats a preventius, i aprofitar aquesta conjuntura com una gran oportunitat de millora d'aspectes de l'organització que permetessin, i han de permetre, garantir una millor prestació del servei i, per tant, complir l'objectiu principal d'un centre penitenciari, que és el de la reinserció. Aquesta és la gran

missió que tenen i que tenim, des del Departament de Justícia i, per tant, també des de la Secretaria de Mesures Penals.

He de dir que, com sempre, el senyor Josep Font, allà on ha estat ha realitzat una bona tasca, amb la implicació i l'esforç de molts professionals de la plantilla, que veuen i veien l'oportunitat i la necessitat de millora a Brian 1 i a tots aquells centres penitenciaris que calgui. El sistema penal ha de garantir principalment drets fonamentals a les persones privades de llibertat. Ho repeteixo, per si algú encara no ho acaba de veure clar: el sistema penal ha de garantir principalment els drets fonamentals de les persones privades de llibertat. Estem parlant de persones que, si bé tenen privada la llibertat ambulatoria, tenen intactes la resta de drets, i tenim nosaltres, per tant, el deure i l'obligació de garantir-los-hi els drets. Ho dic també perquè és una afirmació que l'hem de fer sovint. Tenen privat el dret a la llibertat ambulatoria, però tenen intactes la resta de drets.

És per això que l'exdirector també va tirar endavant l'encàrrec d'avançar en mecanismes de garantia, tant per a les persones privades de llibertat com per al propi personal funcionari que treballa en els centres penitenciaris. Hem de destacar, de la seva feina durant aquest temps, durant aquests quinze mesos que va estar al capdavant, la instal·lació de càmeres de seguretat com un element dissuasiu que contribueix a la reducció dels incidents. Vull dir-vos o vull dir-los que de fet el centre penitenciar de Brians 1 és un dels centres penitenciaris de Catalunya amb menys càmeres de seguretat, i l'aposta que va fer el director és absolutament i era absolutament necessària. Les càmeres protegeixen els funcionaris contra les falses denúncies i constaten al mateix temps que tots plegats actuem d'acord amb els drets humans i la dignitat de les persones.

Des del departament que jo encapçalo tenim l'absoluta convicció que s'estan fent canvis que van en una molt bona direcció, i que permetran al centre penitenciar de Brians 1 fer un salt qualitatiu. Valorem molt positivament la implicació i l'esforç de l'exdirector i de tot el seu equip. Estem plenament convençuts que la feina endegada i els canvis previstos eren i són del tot necessaris. En aquest sentit, la senyora Gemma Torres, l'actual directora del centre penitenciar, continuarà amb la línia i les millores engegades pel senyor Font.

Tanmateix, l'exdirector i algun membre del seu equip, han hagut de suportar una campanya d'insults, calúmnies, injúries i fins i tot amenaces de mort, que són del tot i absolutament intolerables. Aquesta no és, sens dubte, una manera positiva i democràtica d'encarar les diferències que algú pot tenir respecte d'alguns canvis que es pretenen introduir amb la participació dels professionals. Els canvis que el senyor Font va endegar es feien també amb la complicitat de molts dels professionals del centre penitenciari.

La dimissió del senyor Font és fruit d'aquesta campanya insostenible d'atacs personals i, sobretot, de les amenaces de mort que ha hagut de patir, per tant, que ha hagut de suportar. La nostra voluntat era que l'exdirector hagués continuat en el càrrec. Té la nostra confiança. Malgrat això, la seva dimissió ha estat irrevocable, una decisió impossible de rebatre després que l'amenaressin de mort. Per tant, jo els faig una reflexió: s'han atrevit a amenaçar-lo de mort, hi ha hagut algú o alguns que s'han atrevit a amenaçar-lo de mort.

Aquesta conducta és inadmissible. No la toleraré, no tolerarem contra cap funcionari, sigui quin sigui el seu rang, sigui quina sigui la funció que desenvolupa en l'Administració pública catalana. Els atacs personals són intolerables i diuen molt poc d'aquells que utilitzen aquests mètodes vexatoris, contraris als valors democràtics i mancats de tota ètica. Sens dubte, aquests comportaments perjudiquen greument la percepció que es té dels serveis penitenciaris i en cap cas contribueixen a poder destacar la rellevància social que té la tasca que duen a terme els diferents col·lectius, les diferents persones que integren el sistema penitenciari català.

Bé, sempre he fet una defensa enèrgica de les funcionàries i els funcionaris de presons, i ho continuaré fent, aquí i arreu i allà on calgui, perquè, òbviament, doncs, nosaltres tenim un sistema penitenciari que funciona i, per tant, que l'hem de millorar, per descomptat –en aquesta vida tot és millorable–, que hem de ratllar la perfecció, per descomptat, i és gràcies a les persones que treballen en el nostre sistema penitenciari.

No podem permetre que aquestes actituds, que són normalment d'una minoria, malmetin la reputació del col·lectiu de funcionàries i funcionaris dels serveis penitenciaris, que són persones compromeses amb la rellevant missió de la

reinserció. Sincerament, ens sap molt greu aquesta situació. Es pot parlar de tot, però mai acceptaré, mai acceptarem des del Departament de Justícia, ni cap coacció ni amenaces de cap tipus. És impropï dels servidors públics. És absolutament inacceptable que s'amenaci de mort algú.

La meua compareixença avui, aquí davant de vostès, a la Comissió de Justícia, vol ser també una denúncia davant d'aquests fets tan greus. Davant d'això, el servei d'inspecció ha iniciat una investigació interna –ja saben vostès que es tracta d'una informació reservada–, que compta amb la col·laboració dels Mossos d'Esquadra. De les proves de la investigació se'n desprendran, si es poden acreditar les autories, expedients disciplinaris i mesures judicials. Alhora, hem demanat també, com a mostra de bona voluntat per part del departament, que hi intervingui el Departament de Treball, per tal de reconduir la situació. Ara bé, vull expressar el meu compromís. Hem canviat la direcció del centre penitenciari de Brians 1, però mantindrem les polítiques engegades pel senyor Font.

Bé, després, vostès, en aquest cas el Grup de Ciutadans, m'ha fet diverses preguntes en relació amb el centre penitenciari de Brians 1. Ens presenten sis preguntes, a respondre oralment, a les quals donaré resposta tot seguit. Vagi per endavant també que aquestes preguntes també han estat presentades per ser respostes per escrit i el Grup Parlamentari en té la deguda resposta i, òbviament, han estat contestades al seu degut temps i formen part del propi butlletí del Parlament i a disposició de tothom.

Pregunta al Govern sobre l'aprovació de les normes de règim interior del centre penitenciari Brians 1

311-00186/12

En primer lloc, sobre l'aprovació de les normes de règim interior del centre penitenciari, els he de dir que no s'ha aprovat cap document relatiu a les normes de règim interior, en compliment de l'article 171.1 del Reglament penitenciari, que regula les activitats en comú d'un departament mixt.

Com saben, el al qual es refereix la pregunta, la unitat de medi semiobert o UMS, no s'ha constituït com un departament mixt, sinó que és una unitat que disposa de dues ales diferenciades separades físicament. Tot i amb això, sí que hi ha un espai o

espais compartits entre els interns i les internes d'aquesta unitat, tal com passa a la resta del centre penitenciari, on els homes i les dones disposen d'espais i activitats comunes, com són el teatre, l'escola, determinats tallers, etcètera.

Pregunta al Govern sobre els canvis en la gestió del centre penitenciari Brians 1

311-00806/12

En segon lloc, sobre els canvis en la gestió del centre penitenciari, els informo que la directora del centre penitenciari és qui té l'atribució de dirigir, coordinar, inspeccionar, avaluar els serveis i activitats del centre penitenciari. Aquesta funció es troba regulada a l'article 12.2 apartat a, del Reglament d'organització i funcionament dels serveis d'execució penal a Catalunya.

Així mateix, el gerent o la gerent és la persona responsable sota la supervisió del director de la gestió del personal adscrit al centre, així com d'organitzar i assignar la realització dels diferents serveis, d'acord amb el que així estableix l'article 13.2 d.1 del mateix reglament.

Pregunta al Govern sobre el protocol antisuïcidi al centre penitenciari Brians 1

311-00401/12

En tercer lloc, sobre el protocol antisuïcidi al centre penitenciari de Brians 1, tots els centres penitenciaris de Catalunya tenen un protocol de prevenció i intervenció en conductes suïcides, basat en el Programa marc de prevenció de suïcidis, elaborat per, fins ara, la Direcció General de Serveis Penitenciaris, en què hi participa el Departament de Salut.

En el cas concret del centre penitenciari de Brians 1, existeix un protocol de prevenció i intervenció en conductes suïcides des de l'any 2004, que fou revisat l'any passat, i que posa l'accent en els indicadors per a la detecció del risc, efectiva i primerenca, per tal d'intervenir en el risc de suïcidi i oferir pautes de protecció i seguiment...

Fitxer 06cj03

adequades per a cada persona.

En quart lloc, sobre la investigació del suïcidi d'un intern en el centre penitenciari. Des de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, s'incoen expedients d'informació reservada d'ofici, cada cop que es produeix una mort en un centre penitenciari.

El passat 27 d'abril de l'any 2018, el Servei d'Inspecció de la Direcció General de Serveis Penitenciaris va incoar un expedient d'informació reservada amb el número 18/2018, per tal de determinar les circumstàncies concurrents a la mort que es va produir el dia 12 d'abril del 2018, al Centre Penitenciari Brians I.

Aquest expedient d'informació reservada encara no ha estat resolt.

En cinquè lloc, sobre la situació de les internes cel Centre Penitenciari de Brians I, preguntaven vostès si les internes classificades en primer grau de tractament i sancionades pernocten i conviuen amb internes classificades en segon grau. Tenen una resposta diria molt completa i molt exhaustiva per escrit, però, en qualsevol cas, els he de dir que les internes classificades en primer grau o en aplicació de l'article 10 del Reglament Penitenciari no comparteixen espai ni cap tipus d'activitat de vida en comú amb la resta d'internes que es troben en règim ordinari. Disposen d'un programa individualitzat de tractament, amb les seves pròpies activitats grupals i individuals, que realitzen amb un equip de tractament especialitzat en el mateix departament especial.

Finalment, sobre les obres a la coberta, potser, s'han confós en formular la pregunta i, en realitat, s'estaven referint vostès al Centre Penitenciari de Quatre Camins. En tot cas, els he de dir que no s'ha començat ni està previst que comenci cap mena d'obra a la teulada del Centre Penitenciari de Brians I; en conseqüència, no s'han hagut de traslladar interns d'aquest centre a altres centres penitenciaris per aquest motiu.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Ara, és el torn dels grups parlamentaris. Vull fer un aclariments sobre metodologia, eh?, en aquest tema. Saben que avui tenim una doble sessió de control, en primer lloc, la compareixença de la consellera, per parlar, com ha exposat, de la dimissió del director de la presó Brians 1 i, després, seguirem, d'aquest punt, amb la contestació a un seguit de preguntes orals que han proposat els grups parlamentaris.

Vam fer de forma prèvia una reunió dels membres de la Mesa i dels portaveus de tots els grups parlamentaris per pactar una metodologia i uns temps. En aquest pacte, vam acordar el següent: que els punts del 6.1 al 6.6, que són preguntes orals del Grup Parlamentari de Ciutadans, se substanciarien en el punt de la compareixença de la consellera per parlar de la dimissió del director de la presó Brians 1. Ara, que repartiré deu minuts a cada un dels grups parlamentaris i cinc minuts al subgrup parlamentari per a les intervencions, ampliarem el temps al Grup Parlamentari de Ciutadans perquè pugui formular i substanciar de la forma que cregui més adequada aquestes preguntes orals. Evidentment, la consellera ha estat informada prèviament d'aquests acords i, per tant, evidentment, en la seva ponència, ha pogut introduir, de la forma que ha cregut més adequat, el tractament d'aquestes qüestions. Però vull recordar que els grups parlamentaris que tenen preguntes formulades tenen un temps afegit per poder formular, concretament, aquestes preguntes.

També, en el torn de resposta, ampliaré, en el Grup Parlamentari de Ciutadans, el temps de la resposta perquè pugui afegir el que cregui convenient en el debat sobre aquestes preguntes.

Aquest és l'acord que vam fer i és l'acord que tinc la intenció de mantenir.

En primer lloc, té la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans per un temps de quinze minuts, els deu minuts del grup parlamentari més cinc minuts afegits perquè pugui dir el que cregui convenient sobre aquestes sis preguntes que afecten la pressió de Brians 1. Endavant, diputada. Senyora Valle, té la paraula.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente. En primer lugar, quiero pedirle la palabra, pero es por una cuestión de orden. Entendemos que no se ha observado el artículo noventa del Reglamento, que es una llamada, precisamente, a observar el Reglamento. La consellera tiene que venir aquí a contestar las preguntas, pero es que las preguntas

no se las ha formulado mi compañera. Por lo tanto, entendemos que lo primero que se tenía que haber hecho es darle la palabra a mi compañera, Munia, que, en este caso, será quien haga este bloque de preguntas y, después, la consellera contestar y, una vez contestado, es cuando viene el turno de réplica.

El president

En tot cas, entenc el seu punt de vista, diputada. La consellera, a la seva ponència, diu el que creu convenient. Com que és coneixedora que hi ha una intenció de formular unes preguntes, és possible que hagi donat respostes per avançat. Ara, vostès tenen un temps, en aquest temps poden formular aquestes preguntes, la consellera ha de pensar que només ha fet servir la meitat del temps que li havíem donat, per tant, és possible que, quan vostès reforcin aquestes preguntes, trobin – és possible, no ho sé – respostes adequades per part de la consellera.

Endavant, tenen la paraula en aquest moment, pel temps de quinze minuts.

María Francisca Valle Fuentes

Permítame, presidente, una última cuestión. Si entendemos que procediese interponer cualquier tipo de queja, avanzamos que lo haríamos. Gracias.

Preguntes al Govern acumulades relatives al Centre Penitenciari Brians 1

311-00186/12, 311-00806/12, 311-00401/12, 311-00402/12, 311-00805/12 i
311-00804/12

Munia Fernández-Jordán Celorio

Gràcies. Senyora consellera, president. Buenos días, en primer lugar. Agradecer su presencia en esta sesión informativa. En esta mañana, comparece a petición propia para tratar un tema que a este grupo parlamentario nos ha ocupado y nos ha preocupado. Así lo demuestra el hecho de que hemos presentado diversas preguntas a la vida de la prisión Brians 1, en relación a la vida de la prisión Brians 1, en la era Josep Font.

Durante todo el tiempo en el que este señor, psicólogo de formación y que dirigió antes prisiones muy relevantes, ha estado al frente de la prisión un año aproximadamente, se ha reclamado por los funcionarios, a través de sindicatos, su

dimisión en diversas ocasiones, la última en julio, tras su toma de posesión, y ha dado muchos titulares en prensa, su gestión, cosa que, por definición, no parece en absoluto deseable. De hecho, el propio Síndic de Greuges abrió una actuación de oficio, a raíz de la noticia publicada en medios, según la cual en el módulo de mujeres se hallaban diversos presos condenados por delitos contra la libertad sexual, noticia ya de por sí escandalosa. Es decir, esta persona ha sido polémica y eso, en la labor que le es encomendada, no parece ser en sí mismo ningún mérito.

Somos conscientes del punto de partida, usted misma lo ha comentado, y del momento histórico que le ha tocado gestionar.

Brians 1 ha estado sometido a un reto tremendo con el cierre de la Modelo; hemos sido muy críticos con la gestión de este tema, mucho, porque entendemos que no se puede lanzar algo tan complejo como es el cierre de este centro desde la Administración sin una previsión real de lo que se necesita para que hacerlo sea un éxito, es decir, contar con todos los medios materiales y humanos necesarios, no imprescindibles, insistimos, necesarios, para que salga bien. Va a dar buenos resultados en todos los aspectos, pero, por encima de todo, y como usted ha comentado, respeto escrupuloso y absoluto a los derechos fundamentales de todas las personas que se encuentran en el centro.

Desde la precipitada y pésima gestión del cierre de la Modelos, Brians 1 se ha convertido también en un centro de preventivos y centro de penados, y en un centro, además, también de referencia al que envían los presos provisionales casi todos los juzgados de la Provincia de Barcelona.

Entrando de lleno en las preguntas que le queremos formular, en primer lugar, solicitamos las normas de régimen interior de la prisión y, en el mismo sentido, le preguntamos por los cambios de la gestión y sus consecuencias en la vida del centro.

Y lo hacemos porque, realmente, los datos que nos han aportados sindicatos, trabajadores, datos aquellos a los que hemos tenido acceso impactan.

Parece que se ha acabado con la poca clasificación interior que había, cerrando el módulo de Dones 2 y el Departamento de Atención Especializada –el DAE–, quedando todas las mujeres en el módulo 1. Esto ha supuesto, de conformidad a los datos que tenemos, tener en un mismo módulo a internas reincidentes con

preventivas y penadas, las que están saliendo de permiso con internas que cumplen largas condenas, embarazadas con internas de movilidad reducida, internas con condenas cortas y que en breve saldrán en libertad con conflictivas con comportamientos antisociales, con largas condenas...

Pero es que, además, se ha eliminado el Departamento de Ingresos de Mujeres, con lo cual, nada más ingresar, son ubicadas en el módulo, eliminando el período de transición necesario siempre y se ha cerrado el antiguo departamento de enfermería de mujeres, conformando un departamento mixto de hombres y mujeres.

Se entiende que las normas que rigen una prisión son las que regulan la vida del establecimiento para conseguir una convivencia ordenada y pacífica, y por supuesto, para permitir el cumplimiento de los fines establecidos en la ley, sin duda. Y recordemos que el principio inspirador del régimen penitenciario es el respeto de la personalidad de los reclusos, así como el respeto de los derechos e intereses jurídicos no afectados por la condena, sin establecer diferencia alguna por razón de sexo, raza, opiniones políticas, creencias religiosas, condición u otras circunstancias de análoga naturaleza.

En relación a la gestión de la prisión, nos gustaría saber el porqué de los cambios en relación con la plantilla, que tan contestados han sido por los sindicatos. Al parecer, se han sustituido profesionales sobradamente preparados y equipos de solvencia más que probada y experiencia reconocida por otros que no lo son y que tardarán mucho tiempo, lógicamente, en ponerse a la altura del servicio que antes se estaba ofreciendo.

Ha suscitado especial polémica interna la reasignación de funcionarios en tres áreas clave de la prisión, por su incidencia en la seguridad: el gabinete de identificación, donde se registran las entradas y salidas; la unidad de hospitalización psiquiátrica penitenciaria y el departamento especial de régimen cerrado, el conocido DERT, al que pertenecen trabajadores especializados en reducir presos en momentos de violencia o desórdenes.

Hemos recogido unas palabras que han salido en medios de comunicación, de algunos de los trabajadores, que dicen que ha quedado totalmente cambiado, metiendo a personas no especializadas en grupos muy delicados, cuando es muy importante que haya gente con experiencia y que se conozcan entre los equipos de

trabajo, es muy importante, y que todos sean, por ejemplo, capaces, en muy pocos minutos, de equiparse para una situación de urgencia, en solo dos minutos. Dicen que una persona que no tenga esa experiencia puede alcanzar el tiempo de quince minutos para colocarse la dotación especial antidisturbios de presiones.

Debemos señalar que, con todas las medidas que se llevaron a cabo, el volumen de bajas de la plantilla llegó al 10 por ciento y es *vox populi* que el nivel de personal no puede desarrollar su labor, al menos, como ellos desearían, ante la población reclusa con eficacia.

No obstante, no podemos dejar de encuadrar toda la cuestión en una sensación sobre la que esperamos que nos pueda dar luz, señora consellera, que, con toda esta gestión, las mujeres son otra vez las grandes perdedoras. ¿Realmente, cuál es la situación de las mujeres en Brians 1? Queremos saber su situación real. Saber si los cambios han sido para la mejora de sus condiciones de vida en el interior de la prisión y para lo que también nos parece una premisa básica, y que así está recogido en la ley, para la convivencia entre todas las personas que allí comparten espacio de vida, en el caso de las reclusas. Nos interesa conocer su día a día, saber si se ha dado el hecho de que una mujer ingrese y no tenga una fase de transición, de adaptación. Conocer si, al caer enferma, es realmente una opción a la que se ve abocada a compartir enfermería con hombres y en orden a qué principios o a qué beneficios para ella, dentro de la casuística que se puede dar, entendemos, preguntamos e incidimos sobre este tema, que podría llegar a coincidir con internos condenados por agresiones sexuales con mujeres, es decir, con mujeres en la enfermería. Y, si esta situación se puede llegar a dar, desde luego, sería para revisarlo en profundidad.

Dicen, además, que la tendencia es a seguir la misma política. Bueno, insistimos en estas ideas.

También nos preocupa enormemente que la población femenina de Brians 1, ante esta exigua o caótica clasificación, se vean obligadas a convivir bajo criterios de absoluta mezcla de perfiles delictivos y psicológicos.

En este punto, exactamente, queremos traer a colación un dato que ha proporcionado el propio Síndic en un informe de 2017, y es que es conocido que hay un alto tanto por ciento de mujeres con patologías psiquiátricas. En el informe de

2017, señala que el 40 por ciento de las mujeres tiene un trastorno al límite de la personalidad. Hay muchas mujeres con problemas de este tipo, pero ya no están en la enfermería, porque parece que ha habido una instrucción en la que se dice que solamente enfermos en fase aguda ingresen allí. Entonces, entendemos que la convivencia con las demás internas puede poner en peligro la integridad física o psicológica de las que no padecen patologías. Y, en este sentido, también deseáramos saber si hay un informe técnico que apoye esta medida o cómo se ha llegado a tales conclusiones para desarrollarlas.

A todo ello, hay que añadir que el módulo 1 está muy lejos de toda la estructura de la prisión y cada cuestión que ha de hacerse supone un coste en movimiento de plantilla y de las propias internas, cuestión esta que también creemos muy relevante, por su propia calidad de vida.

En definitiva, saber si las mujeres, colectivo vulnerable por antonomasia en la prisión, en este caso, de un centro mixto, en el que conviven con hombres, salen, encima... el centro es mixto; en el mismo centro hay hombres y mujeres. Queremos saber si los criterios de calidad de vida son los mismos. Si, encima, salen perdiendo por una gestión

Fitxer 4

...no ya irresponsable, sino experimental o innovadora, en el único sentido malo de la palabra –innovadora en el sentido malo, que es desarrollar algo y ponerlo en práctica sin haber hecho las pruebas suficientes para comprobar que el riesgo de implementarlo es más grande que dejarlo como está. Porque se trata de personas, se trata de mujeres que después de una trayectoria vital determinada han llegado hasta allí, y ese allí es lo público, que nos conmina a todos y que debe ser un ámbito de la Administración donde brille la gestión y donde los experimentos salgan bien a la primera, porque el coste de que salgan mal es inconmensurable.

Finalmente, hemos también de preguntar por el suicidio del interno que aconteció el jueves 12 de abril de 2018, y también por el protocolo, que en una exigua contestación por escrito que han dado no hemos entrado a conocer –sí se ha dicho que existe, pero no tenemos datos sobre el mismo–: el protocolo desplegado. Y lo que sí sabemos es que en este ámbito del protocolo antisuicidio –y también por

informe del Síndic; està recogido por su informe– la asistencia psicológica, por ejemplo en el campo de la enfermería, del área de las mujeres..., hemos visto cómo es a demanda de las internas, y a veces no llega a tiempo. Y eso, en el siglo XXI, es una falta absoluta de responsabilidad política, mucho más allá de una gestión de la Administración; sin duda, en temas tan transversales e importantes como estos hay decisiones políticas que llegan a lo más alto de una *conselleria*.

En relación con el arreglo de la cubierta, queremos conocer el tiempo de la ejecución. Se nos ha dicho que es en relación con..., las noticias que tenemos, disculpe pero son los datos que nosotros manejamos, de ahí la necesidad de hacerle las preguntas antes.

El estado del traslado de los..., sí, sabemos que ha habido traslados, de la unidad de psiquiatría a otras áreas, se han ido haciendo durante todo el periodo del otoño, y queríamos saber el personal de vigilancia en este área durante los traslados y la coordinación con Sant Joan de Déu. Insistimos: la gestión de un centro penitenciario de estas características no ha de ser un banco de pruebas; ha de ser un lugar de excelencia administrativa.

Y por otro lado, y para finalizar, condenamos, como no puede ser de otra manera – condena absoluta y sin paliativos–, todas las acciones violentas, incluidas las amenazas que se han podido producir a cualquier persona o cualquier trabajador de la prisión.

Muchas gracias.

El president

Han fet servir només dotze minuts. Tenen encara tres minuts si volen afegir alguna cosa. No? (*Pausa.*) Molt bé.

Passaríem ara la paraula al Grup Parlamentari Socialista. Endavant, diputada.

[Rosa Maria Ibarra Ollé]

Gràcies, president. Bé, donar-li les gràcies, consellera, i a tot l'equip per estar avui aquí en aquesta compareixença. I deixin-me, abans de començar, que tingui un record per la Pilar Heras, i traslladar-li el condol personal, que ja ho he fet, diguem-ne, abans a nivell particular, i també del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar. Més enllà de la discrepància de l'actuació, i fins i tot política, que puguem

tenir, jo crec que a nivell personal tots ens hem quedat molt impactats per la mort de la Pilar Heras.

Bé, dit això, passem al tema que ens ocupa. Avui compareix, consellera, per parlar del centre de Brians 1, per parlar sobretot de la dimissió del senyor Font. Jo estructuraré la meva intervenció en quatre temes –tres, sobretot–: la dimissió del senyor Font, el tema de la infraestructura en general, i per tant de la necessitat d'arranjaments en les teulades, i també el tema de dones.

Ens ha dit, consellera, que s'han de garantir, o que l'obligació de l'Administració és garantir els drets i llibertats dels preventius, de les persones que estan en presó preventiva, i els penats, i evidentment no podem estar més d'acord amb aquesta afirmació. I també ens ha dit que l'actual directora seguirà fent-ho. No podem esperar altra cosa; ha de ser així, no? Però estarà d'acord amb mi que les actuacions es poden fer de moltes maneres. I és aquí on creiem que el senyor Font va fallar. I diem que va fallar perquè tenim constància que va tenir la capacitat de posar d'acord tots els departaments per protestar per les seves actuacions. Prendre decisions de manera pràcticament unilateral, imposar les decisions a un equip que teòricament s'ha de liderar i s'ha de buscar el consens no és la millor manera, al nostre entendre, per poder generar la confiança suficient per desenvolupar una tasca en un àmbit tan –tan– delicat com és el d'un centre penitenciari. De fet, sabem que els dotze caps de servei de Brians van signar un escrit demanant la dimissió de l'aleshores director de Brians, el senyor Font. I, per tant, jo crec que això ens ha de fer reflexionar i els ha de fer, a vostès com a responsables d'aquesta àrea, reflexionar de quin ha de ser el tarannà dels líders que han d'encapçalar els equips de treball en els centres penitenciaris, i evidentment en molts altres àmbits.

En aquest sentit, creiem que no ens podem excusar en els canvis, o no podem deixar entreveure que els possibles canvis que el senyor Font volia implementar són els que han fet enrair l'ambient de treball en el centre penitenciari, perquè ens consta que aquests canvis, per exemple, també s'han posat en funcionament per la subdirectora de dones en la part de dones, i han funcionat. I potser és que han tingut la capacitat de generar la confiança i les dinàmiques de treball necessàries perquè aquests canvis funcionin sense enfadar a tothom.

I en aquest sentit vam poder tenir aquí al Parlament la visita dels professionals que estan en el centre formatiu, a l'escola, de Brians 1, i ens feien avinent, i ens explicaven, el tarannà, precisament, de l'aleshores director, no? De la voluntat d'imposar uns canvis en l'estructura de l'escola que els feien totalment canviar el seu model operatiu a l'escola, eh? I vam tenir una reunió de tots els grups parlamentaris i ens van explicar precisament això. Després vam demanar una visita al centre penitenciari que ha quedat estroncada perquè amb la dimissió del senyor Font es va creure convenient esperar que la nova directora hagués pres possessió, no?

Per tant, evidentment nosaltres condemnem tot tipus d'amenaques –tot tipus d'amenaques–, no podria ser d'una altra manera; el que tampoc no volem és que l'actuació d'un grupuscle de persones totalment, diguem-ne, forassenyades sigui la que enterboleixi la bona tasca i el dret a discrepar –no pot ser d'altra manera– de l'equip del director.

Quant al tema de la teulada de les goteres, bé, a nosaltres ens arriba que sí que hi ha aquests problemes d'estanquitat, que són problemes que hi ha a molts centres penitenciaris –també a Brians 2–, però que a Brians 1 també existeixen, i que els passadissos acaben esdevenint autèntiques pistes de patinatge quan plou, no? I, per tant, creiem que s'hi hauria de posar solució i s'hauria d'actuar en aquest sentit.

I podríem dir que estem d'acord amb part de la intervenció que ha fet la portaveu de Ciutadans, en el sentit que per nosaltres també les dones són les que estan en pitjor situació a la presó. I això ho hem dit no aquesta vegada, ho hem constatat moltes altres vegades; fins i tot vostè en alguna de les seves compareixences ho ha dit, no? El fet de canviar la presó de Brians 1 de ser un centre de penats a un centre de preventius, amb els canvis que això ha comportat, ha fet –això és el que a nosaltres ens arriba– que desaparegués la mínima classificació que tenien les internes. I, per tant, això, es vulgui o no, acaba perjudicant la seva qualitat de vida, en molts casos, a la presó.

I respecte del suïcidi i la salut mental, miri, nosaltres en la legislatura passada vam tenir un grup de treball sobre els DERT que va ser molt interessant, i que va arribar a una sèrie de conclusions. I una de les conclusions a què va arribar va ser que calia reforçar l'atenció psiquiàtrica als interns. Evidentment, la presó no deixa de ser un reflex a una escala més petita del que passa a tota la societat, però a més a més les

persones que hi estan ingressades, que hi estan internes, doncs tenen problemes d'addiccions, en un percentatge molt elevat, i venen d'entorns en molts casos que els han generat unes problemàtiques de tipus psiquiàtric. I, per tant, reforçar l'atenció psiquiàtrica als centres penitenciaris –no només a Brians, eh?, sinó a tot el sistema penitenciari català– creiem que és fonamental i és imprescindible.

Bé, nosaltres deixaríem la intervenció aquí. En tot cas ja hi tornariem.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula el senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. Per manifestar tres qüestions prèvies. La primera, que li comuniquem com a subgrup que forma part del Grup Mixt que fem proposta al Subgrup del Partit Popular de repartiment del temps, i per tant farem la totalitat del Grup Mixt; per la seva incompareixença entenem que hi ha un assentiment tàcit.

La segona qüestió...

El president

Sap, diputat, que en aquest tema és el president qui ordenarà el temps i que aquest president és d'extrema flexibilitat.

Vidal Aragonés Chicharro

Moltíssimes gràcies.

El president

Té la paraula.

Vidal Aragonés Chicharro

Ja sap el nostre punt de vista, també, sobre la qüestió.

La segona qüestió prèvia, també, traslladar el nostre condol –ja ho hem fet públicament– per la senyora Heras, el que ha significat dins el departament, però el que ha significat també des d'un punt de vista de creació intel·lectual pel que fa a la reinserció. Segurament hauríem de rellegir, els membres d'aquesta comissió, tot el que la senyora Heras ha escrit al llarg de les darreres dècades, no únicament al llarg

dels darrers anys. I, sobretot, la pèrdua humana. No direm d'una persona molt jove, perquè evidentment era molt jove i és igual l'edat que tinguin les persones, però el que significa la pèrdua humana.

I la tercera, demanar disculpes a la consellera i els membres del departament que avui compareixen, perquè aquest subgrup haurà d'absentar-se ràpidament perquè té un altre compromís derivat de la concentració que fan avui les treballadores de les ambulàncies sanitàries d'aquest país.

En tot cas, per començar amb el que és l'objecte de la compareixença d'avui. La primera vegada que en aquesta legislatura la consellera va fer compareixença, nosaltres vam plantejar una qüestió ben simple: i ben simple perquè fixem la centralitat sempre en la vida i en els drets humans, que era que anualment si hi havia hagut alguna mort en alguna presó catalana es fes una compareixença específica i s'expliqués causes o es donessin qualsevol tipus d'explicació en la forma que es considerés més oportuna. Nosaltres no demanem que hi hagi un coneixement públic generalitzat, si el problema és aquest, però sí que hem de posar un focus molt important en el que són morts a les presons, perquè hi ha uns darrers responsables, i els darrers responsables són l'Administració catalana. Quan hi ha una mort a la presó, mai –mai– el darrer responsable és ni qui l'ha executat ni qui pot estar treballant allà, sinó l'Administració.

També, aprofitant la compareixença del senyor Calderó, com a secretari de Mesures Penals i Reinserció, vam voler fer referència a una mort que hi havia hagut a Can Brians 1, que era la del veí de l'Hospitalet senyor Lewis, que –recordem– va aparèixer mort a una cel·la d'aïllament, a la 208, i fins i tot volíem recordar, avui també, la mort d'una altra senyora, la senyora Gina, una dona de vint anys, també a can Brians 1, si no ens fallen les dades –potser a vegades ens equivoquem, intentem no fer-ho.

Ens hauria de portar tot això a una gran reflexió del que significa gent de famílies treballadores que entra a la presó amb vida i surt morta –i quan diem «morta» és que no sabem si s'ha suïcidat, no sabem si ha estat un homicidi o no sabem si ha estat un assassinat; com que no ho sabem, nosaltres utilitzem aquests termes de que «ha sortit, per desgràcia, morta».

I no ens cansarem, a més, de dir que això també té un context. I té un context perquè surten d'una cel·la d'aïllament, en allò que tècnicament anomenem el DERT. I continuem reclamant el que ja a l'anterior legislatura es va veure que si podia significar o que significa el DERT com un espai fosc i sense totes les garanties necessàries. Per tant, repensem com donem intervenció necessària a aquests espais.

Respecte a la dimissió del director de Can Brians 1, ja ens imaginàvem que no responia a aquestes morts, ni nosaltres les hi hem atribuït mai –també ho hem dit públicament–, però sí que pensem que l'objecte d'aquesta compareixença com a mínim hauria de ser que intentem anar a veure quin és el nus...

Fitxer 05

...si l'ha fet algun funcionari o funcionària, o qui l'hagi fet, evidentment expressa una forma..., i no ho faríem encabir en pràctica sindical, perquè no ho té per què haver fet cap sindicalista, evidentment, però que expressa absoluta impotència –això no serveix per a res– i debilitat de qui vol aconseguir algun objectiu. I, per tant, nosaltres pensem que, més enllà de la condemna del que significa que a una persona se l'amenaci de mort, no porta absolutament enlloc.

I ens ha provocat també una altra pregunta: si realment això ho ha fet algú de dins de la presó –que pel contingut d'alguna pintada semblaria que sí, perquè està dins de la presó–, i ho fa amb relació a la persona del director, aquella mateixa persona que ha fet aquesta pintada què deu estar fent amb els interns o les internes? Pensem que és important també que fem aquesta reflexió quan hi ha impunitat en relació amb el director o la directora: què deuen poder fer o què deuen estar fent, en relació amb els interns i les internes.

Nosaltres, més enllà de que evidentment l'objecte d'aquesta compareixença ha de ser també veure les responsabilitats que ha tingut, si han estat errònies, el senyor Font, sí que insistim sempre amb una visió molt més global. I molt més global no passa ni pel que és Can Brians 1, passa per la situació que tenim a les presons, passa perquè tenim uns treballadors i unes treballadores, doncs, en uns casos amb interinatges de dècades i sense estabilitat laboral, amb unes condicions laborals que no són les més adequades. I, fins i tot, si ens hi fixem –i ens afecta, ens agradi o no–

, també, humanament, unes condicions retributives, doncs, pràcticament..., no congelades, però sí que no s'incrementen amb relació al cost de la vida. I, per tant, també, que pensem les presons com un focus de conflicte natural, quan es conjuga el que significa persones privades de llibertat, i que la seva principal obligació és fins i tot marxar de la presó, i persones que treballen en unes condicions laborals que no són les més adequades. I pensàvem que era important, també, recordar això.

Més enllà que haguem expressat potser –no sempre– gaires simpaties amb alguna pràctica d'algun sindicat concret de presons, sí que volem fer una altra pregunta a la senyora consellera. Hi ha hagut alguna organització sindical que ha volgut fer reunió a la presó amb els seus afiliats i amb les seves afiliades, i que, complint els requisits de la Llei orgànica de llibertat sindical, no se li ha permès fer aquesta reunió, que significa un accés previ? Nosaltres no sabem si realment complia o no complia els requisits de la Llei orgànica de la llibertat sindical, però evidentment, si fos així, és absolutament condemnable.

I, per últim, però no menys important, volem també fer referència a una altra qüestió que no s'ha parlat directament encara en el dia d'avui, que per nosaltres és fonamental, que és: no volem oblidar-nos de, al final, quina és la funció de la pena, que és la reinserció, no pas una altra. Una altra cosa és què acaba sent, però com a mínim la funció constitucional o la funció legal. I en aquesta funció, juga un paper fonamental la reeducació, l'ensenyament i la formació. Per desgràcia, Can Brians 1 va ser la darrera presó en tenir escola, i ens hem trobat en la darrera etapa, que, per sort, en l'inici es va transformar allò que eren cel·les del mòdul de dones en aules – i el que això significa fàcticament i metafòricament: transformar cel·les en aules–, però que hi ha hagut tota una sèrie d'intervencions, a través d'unes obres, per tal de construir –i ho reconeixem, no ho volem amagar– una biblioteca, però que significa o pot significar que el desenvolupament que estava tenint l'escola, doncs, perdi part del seu contingut.

De les informacions que tenim, s'ha plantejat d'una manera individual –i quan diem «individual» és sense un acord previ amb els representants dels treballadors i les treballadores d'aquesta escola–, desdibuixa el projecte propi de l'escola, i tampoc no tenim una resposta clara de si l'actuació quant a les obres d'infraestructura que s'hi poden dur a terme realment garanteixen seguretat. I quan no tenim una resposta clara és que no ho sabem i no tenim clar si es coneix o no es coneix. A nosaltres

això també ens preocupa. I trasludem una altra pregunta a la consellera: tenen la voluntat de reobrir diàleg social i que la nova àrea educativa contempli necessitats i, sobretot, el que és la identitat de l'escola?

I, per últim, ens ha agradat molt que la senyora consellera hagi iniciat pràcticament la seva intervenció amb una referència a que a les presons, allò que és fonamental són els drets humans, i que l'únic dret, o l'únic dret fonamental del qual està privat una persona interna és el dret a la llibertat deambulatòria. Ens permetrà que no estem d'acord que la resta de drets no els tinguin limitats, no tant des d'un punt de vista legal, sinó des d'un punt de vista fàctic. Per nosaltres, a dia d'avui, a les presons es continua vulnerant el dret a la dignitat de les persones, el dret a l'educació, el dret a la tutela judicial efectiva en totes les seves formes, el dret a la no discriminació, i també fins i tot la funció final de la pena, que és la reeducació i la reinserció. Per desgràcia, la pràctica quotidiana, sigui per l'origen que sigui, no té en compte tots aquests que són drets fonamentals, que, com la consellera ha dit perfectament, no n'estan privats, però que l'execució pràctica de la pena, per desgràcia, no ho evita.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula el diputat Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Bé, benvinguda a la consellera; als secretaris, Patrícia Gomà, Amand Calderó. Bé, lògicament, des del Grup Republicà ens volem sumar al condol per la pèrdua de Pilar Heras. I, en aquest cas, més enllà, que jo crec que tothom li fa un reconeixement com un gran actiu professional, també per la seva contrastada qualitat humana que vam tenir l'ocasió de conèixer, si més no personalment, els darrers anys. Bé, en qualsevol cas, la vida continua, eh?, i els problemes, de vegades, no desapareixen o, de vegades, hi ha gent que té, o col·lectius que tenen l'interès en fer veure que existeixen problemes.

Respecte a la seva compareixença i les explicacions que ens han donat respecte a la dimissió del senyor Josep Font, veritablement estem amb vostè, amb l'explicació que ens ha fet. Nosaltres entenem que la funció de la conselleria en aquest cas és defensar la funció pública; defensant la tasca del director, evidentment, ho està fent. I no es tracta de fer una defensa irreductible al voltant d'una persona, de la seva

manera de fer o la seva integritat, sinó, en qualsevol cas, defensar que si hi ha quelcom que no funciona com és adequat, com hauria de ser, existeixen procediments, existeixen vies que fan possible abordar aquestes problemàtiques i, per tant, donar-hi solució.

En cap cas es pot pretendre, com ha semblat en algun moment en aquesta compareixença, per part d'alguns dels grups que han intervingut, que s'han volgut blanquejar pràctiques com les de l'amenaça o la coacció respecte a l'actuació, en aquest cas d'un càrrec tan important, en una institució com és una presó, un centre penitenciari, el seu director. Nosaltres no estem en les condicions..., evidentment, no hem tingut la proximitat respecte a la seva tasca per poder-la avaluar amb la cura que s'ha fet des del departament, però que sí, és cert –i abans s'ha explicat per un dels portaveus d'aquesta comissió– que a la darrera legislatura, si no m'equivoco el 6 de juliol del 2017, en el si d'aquesta Comissió de Justícia es van aprovar una sèrie de conclusions respecte d'un grups de treball que es van constituir per abordar la problemàtica associada amb el DERT, el Departament Especial de Règim Tancat. I el que sí és cert és que moltes de les mesures que, ens hem pogut informar, ha implantat el senyor Josep Font en el centre de Brians 1 precisament van en la línia de les recomanacions que va aprovar aquell grup de treball.

I en aquest sentit dos pinzellades. Hem pogut contrastar que hi ha hagut una reducció dels internaments en el DERT de més del 30 per cent, el que evidentment treballa en la línia precisament de les conclusions d'aquest grup de treball. I que la implementació de les càmeres, que com molt bé ha dit la consellera, és quelcom que beneficia tots els agents que es troben en el centre penitenciari. No només són la garantia dels drets de l'intern, que lògicament han de tenir aquesta funció, sinó que també defensen els funcionaris d'una hipotètica falsa denúncia per la seva actuació.

I, per tant, entenem difícilment injustificable que algú es pugui queixar de que en un centre penitenciari, doncs, lògicament som conscients de l'atac a la privacitat que de vegades això pot comportar, però creiem que a l'hora de prevaldre, de fer prevaldre drets, en aquest cas entenem que preval el de la seguretat, eh? I sobretot, com ja hem dit, la seguretat en els drets dels interns. I també informant-nos al respecte hem pogut contrastar que precisament Brians 1, com ja ha dit la consellera, és precisament un dels centres que presenta una ràtio de càmeres més baix en funció del nombre de presos. Estaríem parlant de 0,2 càmeres per pres quan el centre

penitenciari que en té més, en aquest cas Puig de les Basses, aniríem a 1,2 càmeres per pres, no?

Lògicament entenem, doncs, que el camí que va iniciar el senyor Josep Font és el que cal seguir treballant. Podrem discutir si d'unes maneres o d'unes altres, la praxi o procediment, hi insisteixo, des del desconeixement perquè nosaltres no hem tingut la percepció directa però és evident que les polítiques que s'implantaven van en la línia del Protocol d'Istanbul, de prevenció a la tortura, que moltes vegades hem tingut l'ocasió de debatre en aquesta Comissió de Justícia, les Regles Nelson Mandela i de Bangkok i en definitiva totes aquelles que s'arbitren precisament per defensar els drets dels interns.

Per això, em permeto, i evidentment és el grup que dona suport al Govern, el Grup Republicà, no tenim cap vergonya en felicitar-la per la fermesa en aquest cas de l'actuació dels funcionaris públics. I fer-ho de forma adient, com he dit abans, no es tracta de fer defenses irreductibles es tracta de defensar conceptualment allò que era la funció pública i abordar els problemes quan existeixen i no, com ens ha semblat entendre entre línies d'aquella proposta que se'ns ha fet des del Grup de Ciutadans, semblava parlar-se més de la defensa d'interessos personals, eh?, en aquest cas, que no d'algunes de les persones que puguin estar parlant en nom dels col·lectius que no de les necessitats reals del servei.

Nosaltres entenem que igual que a la política és necessària la renovació, en àmbits tan sensibles com és el penitenciari és fonamental també la renovació de personal, d'estructures i de polítiques. I en aquest sentit entenem que és el que, en aquest sentit, és en el que va l'actuació del departament.

Tampoc acceptem que es parli, si més no conscients, de la trajectòria que ha viscut el tancament de la Model de que s'hagi parlat d'un precipitat tancament que això ha comportat que s'hagi desbordat també el centre de Brians. No ho compartim. Atendre una demanada social, gairebé centenària, i que va rebre si no m'equivoco la unanimitat del Ple del Parlament pel que fa al tancament del centre penitenciari, en cap cas pot ser una actuació unilateral en aquest cas del titular del departament, en el seu dia el conseller Mundó, que només per aquest fet més que sobradament es mereix el premi que se li qüestiona des de Ciutadans.

I, per tant, entenem que en cap cas es pot atribuir aquesta problemàtica al tancament de la Model. Hi insistim, hem donat una resposta a una demanda social més que centenària. Ja sabem però que n'hi ha alguns que es queixen de la situació als centres penitenciaris però no es queixen mai de les presons unipersonals com la que gaudeix el senyor Iñaki Urdangarín, només ens podem queixar d'aquells que són competència del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, amb les explicacions que s'han donat al respecte nosaltres ens donem per satisfets. I, per tant, per cloure la meva intervenció, agrair-li de nou la seva compareixença.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Eusebi Campdepadrós.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Moltes gràcies, president. En primer lloc, donar la benvinguda a la consellera Capella en aquesta, la seva comissió, així com també als secretaris del departament, la senyora Gomà i el senyor Calderó, i a la resta de personal del departament. Jo sí que dir que des del nostre grup valorem molt positivament el fet de que aquesta compareixença hagi estat sol·licitada per la mateixa consellera, la qual cosa elogiem aquesta voluntat de transparència de donar explicacions aquí en el Parlament per iniciativa pròpia.

Volem transmetre tant a títol personal com dels membres de la comissió, com de tot el grup, el condol, el condol per la falta de la senyora Pilar Heras, de la qual coneixem la trajectòria en tot el que és el tema de la política penitenciària de cara a la reinserció de la infància. I encoratgem la conselleria a que es continuïn aplicant i desenvolupant precisament tot el concepte i totes les polítiques amb relació a aquest àmbit penitenciari infantil on precisament es tracta, que era el concepte que ella tenia, de donar segones, terceres i quartes oportunitats perquè precisament aconseguir, doncs, encarrilar el màxim possible al jovent. I que a més a més tenim constància del bon funcionament el sistema i que aconsegueix uns elevats índexs d'èxit. Per

tant, encoratgem a continuar aquestes polítiques que crec que és el millor homenatge que es podrà fer a la seva memòria.

Coincidim efectivament amb la valoració de la consellera, l'objectiu de les polítiques penitenciàries en la reinserció. I també format part d'aquesta reinserció la garantia dels drets fonamentals. Per tant, condemnem, i també demanem com es fa en altres ocasions que altres grups s'afegeixin a la condemna, quan la política penitenciària, quan les presons i quan la justícia s'utilitza precisament per vulnerar drets fonamentals mantenint persones de forma injusta en presó preventiva convertint-los en presos polítics. Perquè estan mantinguts en aquesta presó precisament per les seves idees polítiques i pel projecte polític que defensen pel país.

Pel que fa a la qüestió que era l'objecte en si de la compareixença, la dimissió del director, el senyor Font, és cert que es va trobar amb una situació molt complexa. Efectivament, doncs, es va haver d'assumir precisament, entre altres coses, personal que venia del tancament de la Model. Aquí ens afegim al que ha manifestat el diputat, senyor Orobitg, que precisament el tancament de la Model va ser un dels èxits valorats per tothom del conseller Mundó i coincidim que no és per això sol ja li pertocaria el premi que li donarà la Generalitat.

I efectivament el senyor Font es va trobar amb aquesta problemàtica, una presó que calia modernitzar des del punt de vista de la seguretat

Fitxer 06CJ6

...probablement una presó on potser hi havia dinàmiques de funcionament intern, doncs, que no s'ajustaven als estàndards que havien de tenir i que ell, precisament, va voler implantar. I, per tant, des d'aquí recolzem els canvis que va fer, precisament, en ares a la seguretat tant dels funcionaris com dels propis interns.

Condemnem absolutament la campanya de què va ser objecte d'insults, de calúmnies i d'amenaques, i fins i tot d'amenaques de mort. I, per tant, des d'aquí recolzem tota la investigació que faci la conselleria per tal d'aconseguir portar els presumptes culpables, en el seu cas, davant de la justícia. En aquest sentit tenen tot el nostre suport.

I recolzem també que, doncs, la nova direcció, juntament amb tot el personal del centre, continuïn, precisament, desenvolupant la tasca de modernització de la presó de Brians I que havia començat el senyor Font. Per tant, esperem que aquesta dimissió, que deplorem per les circumstàncies en què s'ha produït, no ha de ser en detriment, en absolut, de continuar la tasca encertada, entenem, en les seves línies generals que ell havia començat.

Per exemple, tasques, doncs, com era que Brians I també disposés, com es va fer l'esforç adaptant la infraestructura, poder disposar d'escola, precisament, per garantir un dels drets d'aquests interns. Aquest..., ho valorem molt positivament.

Sí que és cert també que hi ha hagut el problema del suïcidi. És cert que qualsevol persona que mor estant sota la tutela, sota la custòdia de l'Administració això requereix una especialíssima cura. Per tant, entenem les explicacions que ha donat la consellera que s'està fent tota la investigació.

I sí que és cert, doncs, estaria bé que tots aquests casos que sabem s'investiguin, tenir una clara transparència dels motius en què s'ha produït aquesta mort, precisament, per aquesta funció de..., malgrat tenir la funció de custòdia de les persones privades de llibertat en compliment d'una pena, l'Administració també té l'obligació de tenir cura de la seguretat d'aquestes persones custodiades. Per tant, és una qüestió especialment delicada.

En relació amb el tema de la situació de les dones a Brian I, efectivament, les dones és un col·lectiu especialment vulnerable, especialment fràgil en l'àmbit penitenciari, com també hem tingut ocasió de conèixer-ho, per desgràcia, recentment amb la situació de la presó preventiva injusta i com a preses polítiques tant de la consellera Bassa com de la presidenta d'aquest Parlament, la senyora Carme Forcadell.

Però també hem vist que les polítiques que s'estan aplicant a Brians I, segons hem tingut ocasió de comprovar, doncs, garanteixen que hi ha l'adequada separació entre les internes. S'ha millorat, precisament, el mòdul d'entrada: les internes classificades en primer grau no comparteixen espai ni cap tipus d'activitat amb la resta de les internes. Les que estan en règim especial també estan degudament separades. Per tant, entenem que s'està seguint i fent un esforç i seguint una política correcta, precisament, per preservar i garantir aquests drets de les dones.

I, per últim, volíem fer una última referència a una qüestió procedimental. No voldríem que s'entengués ni com una censura, sinó, fins i tot, simplement com un comentari de tipus de gestió parlamentària de, en aquest cas, el Grup de Ciutadans, de que, sense perjudici que tots els grups polítics tenim dret a utilitzar totes les eines parlamentàries de cara a demanar les explicacions o controlar l'activitat de l'executiu, sí que els drets..., també existeix l'abús de dret i, per tant, ens consta d'entendre que les mateixes preguntes siguin formulades oralment i per escrit i es mantinguin les respostes orals quan ja han estat fetes per escrit. Encara que de totes maneres, evidentment, no negarem el seu dret a fer-ho.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara passarem un torn de resposta o d'aclariment per part de la consellera. Però, permeti'm, consellera, abans de donar-li la paraula afegir-me també a un record a la senyora Pilar Heras, en nom crec que de tota la Comissió de Justícia, una professional que ha deixat petjada en el nostre país i que ha posat damunt de la taula valors necessaris no només per a la gestió del sistema penitenciari, sinó en general per al conjunt del funcionament d'una societat democràtica. I enviar els condols, evidentment a la seva família i els seus amics.

Endavant, consellera, té la paraula.

La consellera de Justícia

Moltíssimes gràcies per les mostres..., a aquells que han donat les mostres de condol de forma expressa i gràcies al president de nou per haver-ho fet també en nom de la comissió.

Bé, contestaré les..., ho faig per blocs tal com se m'han formulat les preguntes. Per tant, al grup de... *(la consellera estossega)* –perdó– Ciutadans: a vostès el sembla bé o no els sembla bé que es tanqués la presó Model? Perquè de les seves manifestacions, doncs, em sembla entendre que ha estat precipitada. Escoltin, portaven més de vint anys prometent que es tancaria la Model, o sigui, que hem tingut temps d'organitzar el tancament de la Model i, per tant, la transformació d'aquell centre que havia de rebre els preventius per poder-ho fer. Per tant, òbviament, en això es queden vostès sols, perquè hi ha moltíssima gent, i diria que

la societat catalana en general, que expressa positivament el fet que es tanqués la presó Model. Per moltes coses: pel que representava la pròpia presó Model, pel que ja no complia cap de les funcions que ha de tenir una presó i, perquè, evidentment, tocava i era evident que per garantia, per tant, per poder garantir aquests drets fonamentals de les persones privades de llibertat, doncs, calia i cal tancar aquelles presons que ja no compleixen ni els mínims estàndards per poder tenir persones privades de llibertat.

No els deu doldre a vostès aquest pas substancial en els canvis que s'haurien de produir en els sistemes penals.

Miri, i els dic una cosa: hi ha presons que també s'haurien de tancar, altra cosa és que puguem fer-ho. Que segurament hauríem de fer les presons més petites, que hi ha d'haver un altre model, presons més obertes. Ho fan els països que creuen fermament en la reinserció i que els dona un bon resultat.

Nosaltres..., Catalunya es vol assemblar a aquests països, els que tanquen presons; els que obren escoles per tancar presons. I si se'm permet, tanquem presons per obrir escoles. Sembla que vostès això els neguiteja.

Miri, jo els he llegit què diu el Reglament penitenciari i, per tant, què regula la llei i què regula..., a vostès que tot el dia tenen la llei a la boca jo els dic, que els ho he llegit i els ho he donat per escrit i els ho he explicat, què diu la llei respecte a les funcions dels directors dels centres penitenciaris i aquelles persones que tenen encomanada la responsabilitat de la gerència. I dins d'aquestes facultats, els ho he llegit, eh?, organitzar, establir quin tipus de serveis, regular les funcions, etcètera.

Per tant, escoltin, ho diu la llei, ho diu el Reglament penitenciari, quines són les funcions de la direcció del centre i quines són les funcions de les gerències. A vostès igual no els agraden, però, escoltin, en virtut d'aquesta responsabilitat, els directors i directores dels centres penitenciaris a Catalunya compleixen amb les seves funcions, amb les seves competències i amb les seves capacitats.

I, home, toquen una mica d'oïdes, com els he dit: la direcció del centre té capacitats d'organització i d'altres funcions que estableix el propi Reglament penitenciari.

Una altra qüestió: Wad-Ras. Wad-Ras és el centre de referència o un centre penitenciari de dones de referència. Ho dic perquè ningú s'equivoqui. I, per tant, les

altres presons... Per un tema també de nombre de persones privades de llibertat, i en aquest cas, homes i dones.

I hauríem de parlar també, doncs, de no reassignar les persones en qüestió del sexe evident, sinó el sexe sentit. Per tant, els estic dient això.

Wad-Ras és un centre penitenciari de dones de referència, vejam si així ens expliquem d'una forma més clara i vostès també entenen de què estem parlant.

Una altra qüestió. En relació amb les patologies per temes de salut mental i per addiccions, etcètera, miri, sap què passa?, que a nosaltres ens arriben les persones per tenir-les privades de llibertat en els centre penitenciaris que moltes vegades les sentències judicials no recullen qüestions que afecten la salut mental. Per tant, ens ho trobem allà i en la mesura de les possibilitats i del que ens permet l'aplicació de la llei, nosaltres fem la feina que abans no han fet aquells que haurien d'haver-la fet, que són a vegades les defenses, a vegades l'acusació o tots junts alhora i a vegades qui dicta la sentència.

Jo els expresso un patiment que tenim des del Departament de Justícia que és com moltes vegades les sentències judicials no recullen qüestions que afecten la situació personal i les circumstàncies personals que haurien d'haver afectat també la sentència que es dicta, i que, per tant, nosaltres resollem amb els mitjans que tenim i com la llei també ens permet o no ens permet marge d'actuació.

Hi insisteixo, quan vostès parlen de la coberta, parlen de Quatre Camins. Per tant, ja els ho dic, sí a Quatre Camins hem endegat obres i, per tant, hi ha hagut canvis per poder cobrir, doncs, òbviament, per no deixar les persones privades de llibertat a la intempèrie. Nosaltres complim amb les nostres funcions.

També els vull dir una altra qüestió. Han utilitzat tota una sèrie de qualificatius en relació amb el senyor Font, jo els agrairia a vostès... Vostès, clar, han aterrat fa poc al Parlament de Catalunya als altres parlaments, en tot cas, ho dic una mica per l'històric, repassin les actes de les comissions de justícia, repassin les biografies de cada una de les persones que han tingut comandament, en aquest cas, als serveis penitenciaris catalans. Ho dic per també saber de qui estan parlant i que utilitzin també, doncs, la cura deguda menystenint les persones.

Es pot estar d'acord o no amb la capacitat o no del senyor Font, el que no es pot tenir és menysteniment de les seves competències i capacitats. Per tant, jo agrairia, si us plau, que tothom utilitzi, doncs, els termes correctes. Entre d'altres coses, perquè la seva història dins dels serveis penitenciaris catalans és llarga, i en períodes de fosca i negra nit del franquisme que aquest senyor ja estava treballant en el sistema penitenciari. I que va transformar moltes de les maneres d'actuar i funcionar.

Bé, doncs, jo els diria que alguns dels intervinents en aquesta comissió, el senyor Vidal Aragonés, al senyor Orobitg, el senyor Campdepadrós, els han explicat algunes qüestions, que vostès, clar, és igual, els contestem per escrit, els explico oralment, els ho hem explicat 25.000 vegades, ha comparegut el secretari, el senyor Amand Calderó, però vostès insisteixen en una qüestió: reduir el 30 per cent d'internaments en el departament especial de règim tancat, que és la presó dins de la presó, a vostès això els sembla bé o malament? Pregunto, faig una pregunta. Instal·lar càmeres de seguretat els sembla bé o malament? A vostès establir i complir amb el protocol d'Istanbul i, per tant, amb que la Comissió de la Prevenció de la Tortura de la Comissió Europea ens demana és bo o és dolent? Ja els dic jo que si a vostès els sembla malament, nosaltres ho continuarem fent, perquè és una garantia del respecte als drets fonamentals en un centre penitenciari.

S'han reduït els incidents d'interns i internes a Brians I. Els ho podem explicar de mil maneres diferents, vostès utilitzin les dades com els interressi millor, però insisteixo en aquesta qüestió. I, per tant, els convido de nou a visitar..., miri, els convido a visitar les presons i, a banda, Wad-Ras i aquells mòduls de presons de dones, perquè vostès quan ho veuran *in situ* entendran del que estan parlant.

A la senyora Ibarra, la representant del Partit Socialista, bé, vostè bàsicament en el tema de les goteres de Brians..., vostè també s'ha confós, no és Brians I, és Brians II, que s'estan en aquests moments en el tema de les goteres..., nosaltres ja estem actuant i, per tant, analitzant quins són els orígens d'aquestes goteres. Saben vostès també pel tipus de construcció i la data de construcció d'aquest centre. I, òbviament, ja ens hi hem posat. I no estem parlant de Brians I, hi insisteixo.

La classificació dins dels mòduls, doncs, hi ha tres espais, i en tot cas, el senyor Calderó igual després li pot acabar d'explicar més quina és la situació. Nosaltres –hi

insisteixo, eh— no estem fem res que no es pugui fer; estem fent tot allò que s'ha de fer, i, a més a més, en benefici, com no pot ser d'una altra manera, del tractament i, per tant, del tractament individualitzat que han de tenir totes les persones privades de llibertat i per complir els objectius de la pena, que no és un altre, i almenys per nosaltres és el prioritari. Jo ja sé qui hi ha que pensa que la part més important de la pena és el retributiu i el d'expiar la culpa, doncs, per nosaltres és el de la reinserció.

I en tot cas, puc entendre que a vostè no li agradi com lidera el senyor Font, però això no l'inhabilita ni l'incapacita per fer les funcions que ha desenvolupat i que ha exercit degudament durant moltíssims anys.

Al senyor Vidal Aragonés, de la CUP...

Fitxer 6cj7

...fons sap que vostè i jo compartim aquest objectiu comú i de respecte als drets fonamentals. Vostè ha fet preguntes i ha tocat en el moll de l'os i, per tant, doncs, segurament aquestes qüestions que vostès plantejaven són un indicador important que genera tensió en determinades persones, amb relació a com s'han de practicar els escorcolls, com deia, a la implantació de càmeres en el centre penitenciari, que, com molt bé apuntava el senyor Orobitg, doncs, sàpiguen vostès que les ràtios de càmeres a Brians 1 estan per sota de les ràtios dels millors centres i que, per tant, com hem dit moltes vegades, les càmeres són un instrument que ens permet garantir drets, tots els drets, els de les persones que treballen en els centres penitenciaris i, òbviament, els drets fonamentals de les persones privades de llibertat.

M'interpel·lava amb relació a la necessitat de comparèixer quan es produeixen morts en centres penitenciaris. Vostès saben que aquí també hem de conjugar diversos drets alhora. Per una banda, nosaltres fem tot allò que s'ha de fer, evidentment, trucar al jutge o jutgessa de guàrdia... És evident que un cop entra en joc l'autoritat judicial nosaltres no hi tenim capacitat d'intervenir. Hi entren les autòpsies, per determinar la mort de les persones i, òbviament, s'obren diligències judicials, que són les que han de ser tancades amb determinades resolucions.

Hi entra en joc, també, la intimitat dels familiars i, per tant, també, doncs, de la persona que ha mort i, òbviament, nosaltres hem d'equilibrar tots aquests drets

ahora. És a dir, no hi ha voluntat de no explicar-nos, sinó que nosaltres –insistiré en aquesta qüestió– el que fem és fer allò que toca fer. Quan es produeix la mort d'una persona en un centre penitenciari, el que fem és avisar immediatament l'autoritat judicial i, evidentment, a partir d'aquell moment nosaltres –nosaltres– no hi tenim capacitat d'intervenir, llevat que nosaltres sí que és veritat que el que fem és obrir una informació reservada per saber perfectament on estem, què ha passat i, òbviament, fer d'auxili també a l'autoritat judicial.

Respecte a la interinitat i, per tant, també a la situació dels treballadors públics, saben vostès que estem treballant amb funció pública per tal que les properes ofertes de funció pública s'hi incorporin les dels cossos de l'àmbit de mesures penals, atès que com vostès saben, després de molts anys sense convocatòria, l'Estat aixeca el veto i, per tant, això ens permet poder fer aquesta oferta pública, en aquest cas, de treballadors públics als centres penitenciaris.

Hi insistiré, en les preguntes que vostè em formulava en relació amb els escorcolls i les bones pràctiques, és evident que tot funcionari que treballi en un centre penitenciari..., per això no han de ser un problema aquests canvis per tal de garantir els drets, la manera com s'han de produir els escorcolls i tota una sèrie de bones pràctiques de les conduccions de les persones al departament especial, etcètera. Per tant, és això el que el senyor Font intentava, ja ha intentat i, per tant, va posar en marxa, com deia, amb relació al departament especial de règim tancat, és la reducció substancial dels internaments en el DERT.

També li contestaré la pregunta amb relació a l'exercici de la llibertat sindical. No ha estat mai limitada, i vostès això ja ho saben. És evident que als centres de treball també hi ha d'haver i s'han de respectar tots aquells drets i llibertats de les persones que hi treballen i, en aquest sentit, nosaltres..., li puc assegurar que no s'han limitat.

En relació amb Brians 1 i l'escola, vostès saben que les escoles... Ho ha dit vostè, és el darrer centre educatiu que s'incorpora en una presó a Catalunya i, per tant, ha de ser també homogeneïtzat amb la resta de centres, és a dir, no hi ha bolets, si se'm permet l'expressió, eh? Han de respondre a les funcions educatives i, per tant, també a les funcions que des del mateix Departament d'Educació s'estableixen, i Brians 1 no és una excepció a la resta de centres. I, evidentment, també, amb relació a la ubicació de l'escola, té a veure amb la reorganització que la mateixa direcció del

centre establí en aquells moments i que, per tant, tenia a veure i té a veure amb tota una sèrie de reorganització que té a veure també amb les visites familiars dels caps de setmana, etcètera. Per tant, és a dir, no té res a veure amb voler eliminar un model, té a veure amb l'organització del mateix centre penitenciari i amb la voluntat, també, d'establir mecanismes, com deia, entre d'altres coses que així ens havia plantejat en aquell moment el ja exdirector amb relació a l'ampliació del tipus de visites de caps de setmana amb els nens, les famílies, etcètera.

Amb relació... Li volia contestar, que ara no recordo, a la senyora... Ah, això. Perdoni, a la senyora Ibarra, que em deia que dos models diferents d'actuar, el de la subdirectora i..., perdoni, la subdirectora formava part de l'equip del senyor Font, li dic perquè la subdirectora forma part de l'equip del senyor Font i, per tant, compartia també la posició del senyor Font en relació amb la resta d'actuacions. Ho dic perquè no vulguin diferenciar actuacions que formen part de la mateixa direcció i, per tant, de les finalitats i les funcions que plegats compartien.

I, amb relació al senyor Jordi Orobitg, del Grup Republicà, doncs, agrair-li la seva intervenció, agrair-li també aquests aspectes que vostè ha posat de relleu, que li agraeixo de nou, també, perquè és evident que aquí estem parlant del compliment de mandats parlamentaris, mandats parlamentaris que tenen a veure també amb el compliment de convencions internacionals i que, per tant, en el que ha de pivotar són els drets fonamentals de les persones privades de llibertat.

També, en aquest sentit, al senyor Eusebi Campdepadrós, el portaveu de Junts per Catalunya, també exactament aquesta valoració en positiu que vostè ha fet de l'actuació de l'exdirector i, per tant, també de les actuacions que s'han dut a terme, també les ràtios, òbviament, de les càmeres instal·lades en els centres penitenciaris i la funció pròpia d'aquestes càmeres.

I acabo també amb unes paraules del senyor Vidal Aragonés, no?, que, òbviament, les presons, tot i que les persones privades de llibertat només tenen privada la llibertat ambulatoria, doncs, és veritat que als centres penitenciaris també és on es fa més palesa la desigualtat social, per raons òbvies, també pels propis orígens de les persones privades de llibertat, també dels seus entorns familiars, que, a vegades, la dificultat que comporten les visites..., però moltes vegades perquè molts d'ells no tenen entorn familiar proper aquí. I, per tant, des del departament, doncs, també

posem tots els mecanismes i eines que tenim al nostre abast perquè tinguin vinculacions i, per tant, no perdin la vinculació familiar. I això també és obra del conseller Mundó i també, en aquell moment, del director senyor Amand Calderó.

Per tant, la no pèrdua de les vinculacions afectives, a través de la possibilitat de comunicació, encara que no tinguin les famílies aquí, i les tinguin a milers de quilòmetres, doncs, això és una realitat a les nostres presons. I, òbviament, també a través de l'activitat ordinària dels centres penitenciaris, fent moltíssimes coses, a través de les entitats del tercer sector, els voluntaris, el voluntariat, que també és una part molt important del procés de reinserció. I, per tant, aquest és el nostre model i aquest és el model que nosaltres no volem perdre i pel qual estem treballant.

I lamento que moltes vegades no es posi en valor la feina que s'ha fet durant tants anys, la que estem fent i, evidentment, com dic, no és mèrit únic i exclusiu, en aquest cas, del departament, sinó de totes aquelles persones que durant molts anys, a través del voluntariat, a través del tercer sector, treballen conjuntament amb l'Administració per donar segones, terceres i les milers d'oportunitats que tenim l'obligació de brindar. I que, per tant, doncs, no faríem bé la nostra feina si no ho féssim. I, per tant, doncs, públicament també agrair al tercer sector i a les entitats i a les associacions, que treballen conjuntament amb l'Administració catalana per fer possibles aquestes segones i les oportunitats que calguin per a tothom.

El president

Gràcies, consellera. Ara donaríem un segon torn als grups parlamentaris que ho sol·licitin, d'un màxim de set minuts i mig, al Grup Parlamentari de Ciutadans, cinc minuts a la resta de grups parlamentaris i dos minuts i mig el Subgrup Parlamentari de la CUP.

Per tant, el Grup Parlamentari de Ciutadans, tenen la paraula.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Muchas gracias, presidente. En primer lugar, queríamos sumarnos –disculpen, ha sido un despiste mío al comienzo de la intervención, con la cuestión de los tiempos y su propia intervención y es imperdonable–, queremos hacerlo ahora: nos unimos a la..., transmitimos el más sentido pésimo, sobre todo a la familia, allegados y a

todas aquellas personas que profesionalmente han tenido el placer de conocerla y de trabajar con ella, por el fallecimiento de la señora Pilar Heras. Dicho queda.

En relación a nuestro turno de réplica, señora consellera, a ver, nosotros hemos citado la Modelo en cuanto a que..., no hemos venido a hablar del cierre de la Modelo, con el cual siempre hemos estado de acuerdo, pero sí de las consecuencias que ha tenido, y ahí sí que le hemos hecho una crítica y además la mantenemos.

En relación al discurso que ha mantenido, en cuanto a los principios, bueno, pues, efectivamente, sobre la reinserción..., estamos absolutamente de acuerdo, cien por cien. Y en cuanto al comentario, que nos ha parecido jocoso, de que nosotros siempre estamos hablando de la ley, efectivamente, siempre hablamos del cumplimiento de la ley en un estado de derecho, mucho más en una comisión de justicia. Entenderá que no pueda ser de otra manera.

Cuando ha hablado de la dirección del centro y que, efectivamente, todo lo que hacen es legal, bueno, por supuesto, no lo entendemos de otra manera, pero nosotros aquí lo que pretendíamos es que nos diera luz efectivamente sobre todas aquellas medidas que se despliegan en concreto, no que nos diga que efectivamente está todo sometido a la ley y que todo... No, es decir, qué ventajas de obtienen, cómo está la población de las internas y de los internos, cómo están los funcionarios, etcétera, es decir, todo lo que puede ser Brians 1 en la época en que este señor era su director.

Por cierto, cuando usted habla de que nosotros le hemos hecho calificativos, he revisado la intervención y yo le he calificado como psicólogo, espero que no se haya ofendido porque he dicho que es psicólogo. Y, por otro lado, lo que sí hemos dicho es que ha tenido una gestión muy polémica, y creemos que eso no deja de ser un hecho objetivo.

Por otro lado, cuando en la intervención que nosotros hemos propuesto hemos dedicado un tiempo muy pensado a las mujeres, que están en este centro, usted comenta que Wad-Ras es el centro de referencia. Disculpe, es que yo no sé si me he perdido, pero le estamos diciendo que cómo están las mujeres que hay en Brians 1. ¿O niega que haya mujeres, en Brians 1? Es decir, ¿comparten espacios con los hombres, no los comparten? No los comparten, muy bien.

Respecto a las patologías, es evidente que el Titanic se hundió por muchísimas causas, y es evidente que cuando hay mujeres en prisión que tienen patologías psiquiátricas severas, es por muchísimas causas y porque muchas partes del sistema han fallado. En eso estamos totalmente de acuerdo. Pero no nos parece que sea de recibo que sea una respuesta en comisión parlamentaria por parte de la consejera, porque lo que ustedes tienen que hacer como Govern es establecer las medidas para que estas personas tengan una atención psiquiátrica o psicológica adecuada.

En relación a que no comparten espacios. Bueno, tengo aquí el informe anual del mecanismo catalán para prevención de la tortura, de su compañero, muy cercano, el señor *síndic de greuges*, que no se puede decir que sea de nuestro agrado, lo hemos dicho en muchísimas ocasiones. En su visita el 13 de febrero de 2018 al centro penitenciario de Brians 1, establece dentro de la unidad de módulo semiabierto que, bueno, se ha creado el 9 de enero de 2018 y que hombres y mujeres pernoctan en zonas diferenciadas y en espacios separados con cancelas que impiden el acceso a las celdas. Está bien saberlo. Los únicos espacios que comparten son: el comedor, el patio y el economato. En el caso del patio, las mujeres tienen opción de acudir o no. Se les ofreció, está muy bien, la posibilidad de hacer uso de otro patio...

Fitxer 06CJ08

es pequeño y separado de los hombres, pero no quisieron.

Bueno, esto, ya decimos, es un informe, que no lo traemos nosotros, no es de parte, es del propio Síndic.

En estos momentos, hay cuatro condenados por delitos contra la libertad sexual.

Bueno, ahí lo dejamos. En nuestro turno de réplica, creemos que es muy importante, ya que usted se ha salido por la tangente en las respuestas, hablando de principios generales aplicados al régimen penitenciario, pues, nosotros, traemos datos concretos.

Insistimos, las mujeres en Brians 1, no nos hable de Wad-Ras..., si nos invita estaremos encantados de ir a todas las prisiones y de ver cómo es su situación.

Creemos que no ha contestado a nuestras preguntas, creemos que tenía usted una oportunidad muy buena para demostrarnos cómo conoce el sistema, que ahora mismo tiene a bien llevar y tener la dirección política.

Por todo ello, bueno, pues, entendemos que, en alguna ocasión, podremos tener más luz sobre todos estos temas, si a ustedes les parece bien.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada.

Té la paraula la senyor Ibarra, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Bé, la consellera em deia que em confonc i que el tema de les goteres no és a la teulada de Brians 1, sinó és la de Brians 2. A nosaltres no ens arriba aquesta informació; ens arriba la informació que els passadissos de Brians 1 es converteixen en pistes de patinatge i que, fins i tot, s'hi ha de posar algun element perquè no rellisqui la gent, no caigui, a conseqüència de l'aigua, en tot cas, és un tema que, com que és objectiu, ho podrem comprovar sense cap problema.

Miri, nosaltres, realment, creiem que la pena ha de tenir la funció de la reinserció i que el pas pel centre penitenciari dels interns i de les internes ha de suposar que tinguin més oportunitats quan surtin d'aquests centres penitenciaris per donar un tomb a la seva vida, evidentment. I, per tant, tot allò que es faci, tots els recursos que es destinin a aquesta funció els entendrem ben posats i entendrem que les accions que s'emprenguin són accions correctes. I, per tant, no li discuteixo alguns dels objectius o els objectius que poguéu tenir el senyor Font en la seva tasca, li discuteixo o li poso sobre la taula el fet de com ho va portar a terme. I no és que a mi m'agradi o no m'agradi l'estil de lideratge del senyor Font; escolti'm, no el conec personalment, eh?, no és que a mi no m'agradi, és que els fets ens demostren que no ha estat un bon model de lideratge, els fets ho demostren, perquè, com li he dit abans, hi ha un escrit demanant la seva dimissió dels dotze caps de servei de Brians 1 i hi ha un acord, jo crec que de tots els departaments de Brians 1, no només del règim d'Interior o d'aquells funcionaris que, bé, podrien ser recelosos de de determinats canvis en algunes pràctiques, sinó, fins i tot, dels de tractament, en què

no estaven d'acord amb la seva manera d'emprendre la seva tasca, no?, i dels canvis, moltes vegades, sense suficient avís, moltes vegades, de manera unilateral, moltes vegades, sense donar-los el protocol amb prou temps per poder fer canvis esglaonats, no? Sabem que, en els centres penitenciaris, diguem-ne, els funcionaments, si em permet l'expressió, «rutinaris» dels interns, doncs, fan que tot funcioni amb una certa calma. El canvi, d'un dia per l'altre i sense poder aplicar els protocols de manera esglaonada, pot portar problemes.

I, per tant, el que nosaltres li qüestionàvem no és l'objectiu últim, no és l'actuació, sinó és la manera de fer i, per tant, en aquest sentit, evidentment, la subdirectora de dones era de l'equip del senyor Font, en tot cas, però, potser, ha tingut altres habilitats, potser ho ha fet d'una manera en què ha sabut generar els consensos per fer els canvis sense que això hagi sigut vist com un daltabaix pels treballadors i treballadores.

I, quant a l'escola, vostè diu que no volen eliminar un model, perquè, a més a més, és un model d'èxit, sinó que del que es tracta és de reestructurar l'espai per, doncs, a les visites dels familiars; a nosaltres se'ns va dir que era per construir una biblioteca... Bé... Evidentment, ja entenc que no es tracta d'eliminar el model, però les actuacions que es fan, físicament, el que comporten és un canvi en el model de l'escola, perquè, bé, això és el que ens fan arribar els professionals que hi intervenen i, per tant, nosaltres ens ho hem de creure, no?, perquè són ells els que hi intervenen directament i els que els fan funcionar, a més a més, com li dic, des del punt de vista... com un èxit.

I, per tant, el que jo crec que tots els que estem aquí busquem és que la presó, els centres penitenciaris, el pas per aquest centre penitenciar dels interns i d'internes sigui això, sigui una oportunitat i sigui una reinserció que els permeti tornar o fer-se una vida que no els faci tornar a aquests centres penitenciaris i això passa per donar un bon servei públic també, en els centres penitenciaris, un bon servei públic, i això passa per tenir també un cos de funcionaris motivat, regenerat quant a la seva edat, perquè sabem que hi ha un envelliment molt gran de la plantilla, sabem que hi ha un percentatge d'interinatge altíssim i, per tant, en aquest sentit, esperem que, entre tots, sapiguem trobar la fórmula per fer això.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

És el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula el senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. En primer lloc, nosaltres volíem fer una petició general, que és que la nova direcció ha d'escoltar més i ha de compartir més –no diem amb això que no escolti, sinó que ho ha de fer més i ha de compartir més– amb els representants i les representants de les treballadores les decisions que vol prendre. Això no significa que no tingui un projecte propi, això no significa que no sigui resolutive o que no sigui resolutiu, significa formes de fer que facilitin poder compartir, poder entendre o, fins i tot, moltes vegades també, poder dissentir, o sigui, no tenen per què arribar sempre a acords amb els representants dels treballadors. Però la forma amb què es prenen els acords, doncs, determina també com es resol el conflicte i el conflicte, en si mateix, no sempre es negatiu, moltes vegades expressa una simple contradicció de classe.

Escola de Can Brians 1, la Artur Martorell. A nosaltres ja ens agrada que la consellera ens digui que no té a veure la decisió amb eliminar el model i que, potser, respon a una qüestió d'ampliació de visites. Però nosaltres també li volem traslladar una altra qüestió, que és que, amb independència que moltes vegades les decisions es prenguin sense una determinada finalitat, la decisió en si mateixa pot acabar tenint una determinada repercussió.

Anem a allò concret. La decisió material que es pren, en aquest cas, reestructuració, doncs, ens traslladen els i les treballadores d'aquesta escola que afecta sobre el compliment d'objectius. Hem de veure també que allà hi ha una comunitat d'aprenentatge que ha estat sent, fins i tot, posada com a exemple de bones pràctiques i de bons resultats i, per tant, si hi ha una cosa que ja funcionava, doncs, intentem variar el mínim allò que funcionava.

I, per últim, li demanem novament a la consellera que segueix, la màxima responsable de la presó, fins i tot, la mateixa consellera i els responsables del departament amb

les representants dels treballadors i les treballadores de l'escola per poder reconduir la decisió, perquè, encara, evidentment, estem a temps i hi ha possibilitat de solució.

Després, sobre el nus del conflicte que ens plantejaven, nosaltres ens quedem amb el «segurament» de la consellera i, per tant, respectem també la forma en la qual ens trasllada les respostes, perquè amb el «segurament» a nosaltres ja ens serveix per entendre el que ens està dient el que segurament era l'origen del conflicte amb relació a Can Brians 1.

Després, sobre la fórmula que nosaltres venim plantejant en aquesta legislatura per a quan tenim morts o mortes a la presó, tant de bo mai hagués de donar-se una compareixença, tant de bo. Però el que demanem és, si hi ha hagut en un any morts, a l'any següent, inicia l'any, compareixença de qui consideri el departament, on no ens ha de donar cap dada privada, absolutament cap, perquè no en volem cap. Fixi's que nosaltres li estem dient que no volem cap dada privada i, en aquesta compareixença, aquest subgrup ha dit noms, ha dit barri de residència anterior d'ingrés a presó, fins i tot, nacionalitat d'origen dels seus pares, fins i tot, edat, però no volem res d'això, perquè el que volem no és la funció de jutjar el fet, que no ens correspon, el que volem és poder desenvolupar la funció que sí que ens correspon, que és fiscalitzar l'Administració i, més, en un supòsit en el qual l'Administració té una responsabilitat màxima, que és vetllar per la vida de les persones internes. I, per tant, que busquem quines han estat les causes per poder resoldre, i ho fem col·lectivament, en la forma que més es puguin respectar els drets fonamentals, també la intimitat, però amb un exercici de proporcionalitat.

I l'últim, una qüestió a què no hem fet referència, que no es dona únicament a Can Brians 1, sinó a totes les presons i, aquest dilluns, amb la compareixença del Síndic, també ho traslladàvem. Expressió màxima classista de presó: economat, preus de l'economat, que significa que algú que està privat de llibertat, si fora té una realitat econòmica la seva família o ell o ella mateixa on pot comprar i pagar, perquè té recursos, ho compra tot i aquells i aquelles que no tenen recursos fora, doncs, es veuen limitats per poder comprar. Més enllà que els economats, segurament, estan fent negoci amb els presos, perquè els preus de dins de la presó són superiors als preus que hi ha a fora, evidentment, ens hem de replantejar quins són els preus de l'economat, a què respon i, si ja volem veure la doble discriminació, doncs, els productes d'higiene de les dones que han de comprar a presó, vull dir, això no té

sentit com ho tenen, a dia d'avui, i per tant, que ens ho plantejem per a Brians 1, però per a la resta de presons, actuacions concretes.

El president

Gràcies, diputat.

Ara, és el torn del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula el senyor Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Sí. Moltes gràcies, president. Bé, en aquest cas, molt breument. En primer lloc, fer un esment respecte a la intervenció de la portaveu del Grup Socialista, la senyora Rosa Ibarra, i amb tota la cordialitat que sempre hem tingut, però, bé, jo crec que, en qualsevol cas, no és incompatible el que vostè ha dit amb la posició que ha defensat la consellera. Jo crec que la consellera ha estat molt clara, ha defensat la trajectòria personal i professional d'una persona de la rellevància, en aquest cas, de la qual estem parlant, en el seu càrrec com a director del centre penitenciari; ha posat en valor les polítiques que ha aplicat, que la majoria d'elles, com també ha quedat clar, esdevenen d'uns acords, d'uns mandats parlamentaris, precisament, amb un grup de treball del DERT que es va constituir la darrera legislatura, precisament, en aquesta Comissió de Justícia, i ha deplorat les amenaces i coaccions que s'ha proferit contra aquestes persones.

Això vol dir que no es pugui qüestionar alguna de les praxis i algun dels procediments, alguna de les instruccions que hagi fet? No, però per això existeixen els canals adequats per abordar-los i els que no ho són, evidentment, són els de l'amenaça i la coacció, que són aquells que s'han viscut... que no dic que els empri vostè ni que els hagi validat ni blanquejat, però crec que és important evidenciar que, com he dit abans, no es tracta de fer una defensa irreductible de funcionaris o de càrrecs o de persones, sinó que es tracta de defensar allò que correspon en dret i abordar pels mecanismes necessaris i adequats qualsevol discrepància i qualsevol incident que pugui sortir respecte a l'actuació de cada un d'ells.

I, des d'aquest punt de vista, si més no a nosaltres, ens satisfà com ho ha explicat la consellera i creiem que és com s'ha d'abordar en dret les coses.

I finalitzar amb un petit comentari, i jo, com vostès saben, no soc diputat aquesta legislatura des de la data de constitució d'aquest Parlament, ho soc perquè,

lamentablement, la consellera Dolors Bassa, el seu dia, va adoptar la decisió de renunciar a la seva acta, una altra companya, com la companya Magda Casamitjana, doncs, per la seva funció d'altres tasques i, en aquest cas, en el Govern, va abandonar el seu escó i això va permetre que jo, a dia d'avui, estigui aquí, però el que sí vaig ser és diputat la passada legislatura, una legislatura que tots sabem que va tenir moments de tensió bastant elevada i no recordo, però, que a la Comissió de Justícia de la passada legislatura –i no em miri amb cara de preocupació, senyor president, perquè no tinc res a qüestionar de la seva intervenció–, la senyora Carmen de Rivera, amb el senyor Espejo-Saavedra, poguessin trobar unes mostres de desconsideració tals, no només contra les persones, com ha passat fa gairebé una hora referint-se al senyor Carles Mundó com si fos un condemnat, quan és una persona que, lògicament, l'assisteix el dret a la presumpció d'innocència, i estem en el marc, vull recordar-ho, d'una comissió de justícia, eh?, precisament, la nostra obligació, més enllà que es puguin constituir comissions sobre drets humans, que també era el nom que antigament tenia aquesta comissió, la nostra obligació és vetllar pels drets de tots els ciutadans de Catalunya, ens agradi o no el que pensen, la seva ideologia i la seva actuació. I tampoc puc acceptar, com ha passat fa una estona, que es defineix una institució tan rellevant per al nostre país com el Síndic de Greuges com «el compañero que le es muy cercano». Sincerament, des del nostre punt de vista, això l'únic que fa és degradar les institucions i, si algú no se les creu, nosaltres sí i el que demanem i exigim, doncs, és el respecte degut a totes les persones i a totes les institucions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

Ara, és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula el diputat Eusebi Campdepadrós.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Moltes gràcies, president. Bé, efectivament, el sistema penitenciari no és més que la constatació i és on van a parar el conjunt de fracassos que tenim com a societat i, per tant, d'aquí ve la complexitat de la seva gestió, que, precisament, de situacions que ja venen de fracassos, precisament, el sistema penitenciari en la complexitat

d'estar en el compliment d'una pena de privació de llibertat, a més a més, té l'obligació, obligació legal i obligació derivada dels mandats parlamentaris, de revertir aquestes situacions.

I, efectivament, tots els canvis comporten sempre situacions de resistència. Brians 1 tenia una determinada dinàmica, una determinada dinàmica que, evidentment, era imprescindible de canviar, precisament, per adequar-la als estàndards del compliment d'aquesta funció amb la resta de presons, amb la resta del sistema penitenciari i d'això se'n va encarregar el senyor Font.

I, independentment que segur que alguna de les seves decisions que va prendre pot ser qüestionable, això, de cap manera, ha de permetre justificar la situació en què es va trobar. Existeixen els canals adequats de manifestar les discrepàncies, existeixen els llocs adequats per manifestar les opinions, de coordinar les formes

Fitxer 09

d'operar, i, en definitiva, és el responsable últim del seu funcionament. I, evidentment, ell el que va fer va ser precisament aquesta tasca de modernitzar i actualitzar la presó. I, per tant, des d'aquest punt de vista, tot el nostre recolzament –reiterem el recolzament– a la tasca que va dur a terme.

I, efectivament, han tret a comentari aquí, en diverses ocasions, la presumpció d'innocència. I aquí voldria recordar la Directiva de la Unió Europea del 2016, la 343; en el seu article 4 precisament regula en què consisteix la presumpció d'innocència, i que precisament estableix que tant les autoritats públiques –les autoritats públiques– com les autoritats judicials precisament s'han d'abstenir, tant en les seves declaracions públiques, les primeres, com les segones en la seves resolucions, durant el tràmit del procediment, i específicament del procediment d'instrucció, de considerar les persones investigades o acusades com a culpables.

I aquesta presumpció d'innocència, en tot el procés amb els presos polítics, ha estat constantment vulnerada, aquesta directiva de la Unió europea ha estat constantment vulnerada, perquè en tots els escrits de la instrucció del relat fals de la violència constantment se'ls considera ja culpables, i en totes les declaracions de poders públics governatius, començant pel *presidente del Gobierno*, sempre se'ls ha tractat

d'entrada com a culpables. I arribem a la perversió tal que tothom ja dona per fet quina serà la sentència, l'únic que es discuteix són els anys de pena; aquest és el màxim exponent del nivell de perversió i d'utilització per a la repressió política a què ha arribat el sistema judicial espanyol.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per què em demana la paraula, diputat?

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Sí, senyor president, per al·lusions directes per part del portaveu d'Esquerra Republicana.

El president

Molt breument, si us plau.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Sí, crec que ho haig de tornar a repetir. Evidentment, respectem, com no pot ser d'una altra manera, la presumpció d'innocència. Nosaltres estem parlant de donar un premi, com és el Premi Justícia 2018, a una persona que està presumptament acusada de determinats delictes, no? Creiem que, evidentment, tothom ha de respondre davant dels seus fets, siguin o no punibles. I, per tant, crec que, a nivell polític, és del tot reprobable.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Algú vol dir alguna cosa? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Doncs li donem la paraula a la consellera.

Endavant, consellera.

La consellera de Justícia

Bé, de nou, a la portaveu de Ciudadanos: no he entès si... Jo crec que coincidim en la resposta que jo li vaig traslladar per escrit, la resposta que he donat en aquesta comissió, amb el que vostè em llegia. Però, bé, potser sí que m'he perdut alguna

cosa. Però, en tot cas, crec que m'he expressat molt clarament i li he contestat molt clarament. I vostè..., diria que m'està donant la raó.

Però, en tot cas, amb relació al tema de salut mental, miri, nosaltres tenim un conveni amb Salut pel tema de salut mental: cent vuit professionals i una inversió de 6 milions d'euros. Ho dic també perquè vostès posin en valor l'esforç que fem com a departament, el que fa el Govern de Catalunya. per tal de donar resposta a aquelles qüestions que vostès ens plantejaven i que en som plenament conscients i que sabem que s'han d'abordar. I que és evident, també, que tenen un origen, com li he exposat, doncs, complicat, perquè moltes vegades les sentències judicials no ho recullen, i això va en detriment, també, del dret de defensa i de la seva situació penal, després, en un centre penitenciari. Per tant... Jo faig un toc d'atenció, que fa temps que l'estic fent: que tothom faci la feina que li toca fer. Que, òbviament, a les persones se'ls detectin les seves situacions i les circumstàncies personals, que moltes vegades afecten, també, la culpabilitat i el seu grau de culpabilitat i de responsabilitat penal. I això no queda reflectit a la sentència.

Segona derivada: quan arriben als centres penitenciaris, nosaltres fem la feina que ens toca fer. I, per tant, detectem aquestes situacions i hi posem mesures. I entre aquestes mesures, ja l'hi dic: un conveni amb Salut per tal d'abordar el tema de la salut mental. I hi insisteixo, cent vuit professionals, 6 milions d'euros destinats al tractament de la salut mental i d'altres qüestions.

A la senyora Ibarra: bé, vostè ha parlat de canvis. Sí, sí, és que al final és una qüestió de canvis, de model, de sistema de funcionament a Brians 1, una presó de l'any 91, en què podríem explicar també els canvis que s'hi han produït, i els no canvis –els no canvis; per mi és molt important–: hàbits, maneres de funcionar, de treballar, que al final actuen en detriment d'allò que ha de ser la missió principal, que és la reinserció. Hi insisteixo: el senyor Font introdueix modificacions en determinades qüestions. Per tant... Jo insistiré també en aquesta qüestió: 30 per cent de reducció dels internaments en el Departament Especial de Règim Tancat –la presó dins de la presó: una reducció del 30 per cent–, instal·lació de càmeres de seguretat, definició d'un nou model d'acollida per fer menys traumàtic l'ingrés a la presó. I podria anar explicant i explicant i explicant. Per tant, ja l'hi dic: quinze mesos, eh? Valoració? Positiva. Que hauríem d'anar a més? Evidentment. Per tant, home... I l'hi dic: una presó oberta l'any 91, en què els canvis i el pas del temps, en tots els sentits, hi ha

deixat poca petjada. els canvis, la necessitat de canvis també en el sistema de treball, en les maneres de funcionar, que, per tant, té a veure amb l'objectiu principal que ha de complir les mesures privatives de llibertat. I és això el que els estic dient tota l'estona.

Amb relació al senyor Vidal Aragonés, l'hi volia dir i li faig una afirmació amb relació al centre educatiu, l'escola que hi ha a Brians 1. És a dir, no és un canvi en el model educatiu, sinó que complim el que Educació, el Departament d'Educació estableix. I és evident que la secretària general del departament i la secretària general d'Educació parlen d'aquest tema i l'aborden. I, per tant, com es distribueix el centre penitenciari, com es distribueixen les diferents funcions del centre penitenciari, Educació no pot dir res i no ha de dir res, perquè això correspon als Serveis Penitenciaris. De la mateixa manera que jo a la consellera de Salut no li haig d'explicar com ha de ser un hospital, en tot cas és el Departament de Salut qui dissenya com ha de ser un hospital. És això el que els hi estic dient. I, per tant, els serveis territorials estan treballant aquesta qüestió.

I evidentment jo entenc, eh?, que, doncs, els professors i els mestres de l'escola, doncs, no els agradin determinats canvis, és evident. També moltes vegades els jutges i jutgesses no els agraden els dissenys que nosaltres fem dels despatxos judicials, o de les oficines judicials. Doncs això té a veure, doncs, en poder distribuir perfectament com està dissenyat en aquest cas un centre penitenciari i que li correspon als serveis penitenciaris fer-ho. Ho dic perquè també, doncs, en fi... No estem tancant l'escola, no estem canviant l'escola i en tot cas és el Departament d'Educació el que ens diu com s'han de fer les coses. I, per tant, voldria insistir en aquesta qüestió.

Agrair també de nou al senyor Orobítg i al senyor Campdepadrós aquesta visió que tenen, òbviament diferent. Perquè és evident que aquí no estem amagant cap tipus d'informació, som plenament transparents. I insistim en aquesta qüestió, un centre penitenciari que es va obrir l'any 91, un centre penitenciari que el pas del temps ha fet que determinats canvis que en d'altres centres penitenciaris s'han produït amb normalitat, s'han viscut, doncs, amb més reacció o més reactivament. I, per tant, agraeixo també al senyor Campdepadrós la seva defensa i denúncia aferrissada en aquest cas, com ha fet el senyor Orobítg també, doncs, de que hi ha unes línies que han de ser, no han de poder ni ser justificades, que no s'han de poder traspassar

mai. I, per tant, hem d'entendre també la pressió a la que va ser sotmès el senyor Font durant aquests quinze mesos.

Perquè, escoltin, pintades dins del centre penitenciari, amb amenaces de mort, un nino enmig d'una rotonda *amortajado*, com es diu en castellà, representant-lo a ell. Ho dic perquè, aviam, posin-se vostès en el seu lloc i la seva capacitat de resistència a aquestes amenaces permanents.

Per tant, he dit i he començat la meva intervenció primera dient que no tolerem, ni tolerarem amenaces, ni coaccions, ni cap tipus d'insinuació que pugui posar en perill la integritat física de ningú.

Per tant, aquí sí que els voldria demanar a vostès que en aquest sentit estiguin en la mateixa línia que el departament.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Fem un recés de dos minuts i immediatament comencem el punt número 6, que és el punt darrer de l'ordre del dia d'avui de la comissió.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 10

El president

Seguim amb l'ordre del dia.

Pregunta al Govern sobre el nombre d'agressions a funcionaris de presons registrades el 2017

311-00074/12

Bé, comencem ara el punt número 6 de l'ordre del dia, que són les preguntes orals al Govern a respondre en comissió. Els vull recordar dos fets: primer, l'acord que tenim de tota la Mesa i els portaveus parlamentaris de com gestionarem aquest punt, eh? O sigui, hi haurà quaranta-cinc minuts per al grup que ha proposat les preguntes, i per tant després vindrà la resposta de la consellera i després quinze minuts més

per a aquest grup per a aclariments. Evidentment, si no fan servir la totalitat del temps crec que aquest president i la majoria dels diputats els ho agrairan.

Vull recordar que parlàvem en el seu moment de seixanta-sis preguntes que s'havien de substanciar; sis ja les hem substanciat en la compareixença del punt anterior, les tres presentades pel Partit Popular han estat posposades, i per tant no hi haurà torn del Partit Popular en aquest cas, i de les cinquanta-set restants disset han estat retirades pel Grup Parlamentari de Ciutadans; per tant, substanciarem trenta-vuit preguntes. Per tant, té la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans, que crec que es repartiran el temps d'intervenció. Endavant, diputades.

[xxx]

Muchas gracias, *president*. Voy a intentar ser más breve de lo habitual, dada la densidad de la comisión y los tiempos.

En relación con el número de agresiones de funcionarios en prisiones en 2017 y las medidas adoptadas para hacer frente al incremento. Desde este grupo, y parece que está asentado como una opinión popular..., las agresiones a funcionarios actualmente han tenido un incremento, digamos, demasiado alto en un corto periodo de tiempo. Las agresiones en concreto en las prisiones de Cataluña han alcanzado su máximo histórico –206 episodios violentos en 2017–, teniendo en cuenta que el año anterior, el año 2016, ya se había batido un récord al haberse contabilizado 115, según los datos de su propio departamento.

Se ha calificado como *annus horribilis*, este 2017, por las agresiones. Volvemos a la gestión general de todos los centros, a la masificación de algunos después del cierre de la Modelo, y hay un dato importante, que es que de nuevo Brians 1 es el líder en el ránking de estas agresiones. Es obvio que nos interesa en este punto hacer un análisis en la medida que se pueda constructivo, una ponencia de ideas de cómo acometer todas aquellas medidas que podrían ser solución eficaz. Más allá de que, efectivamente, sean los profesionales los que tengan que hacer unas valoraciones sobre todo lo que está ocurriendo, nosotros desde la oposición creemos que también se podrían, de alguna manera, dar datos o ideas que pudieran servir para construir.

Las áreas en las que se podría llegar a trabajar van por el ámbito de, efectivamente, las faltas que se producen. Algunas de las cuestiones que ocurren en prisiones en episodios de violencia no son sino faltas disciplinarias, y por ello en ocasiones se

producen de una forma sistemática, se punen, se castigan, dentro del régimen disciplinario y es cierto que hay una cierta sensación, por parte de los funcionarios, de que en ocasiones hacer este tipo de actuaciones violentas, pues, puede salir prácticamente gratis. En ese sentido, sería interesante, en la medida en la que muchos de los grupos que estamos aquí tenemos acceso al Congreso de los Diputados, de poder trabajar en la línea en explorar o hacer ponencias sobre la posibilidad de otorgar efectivamente a los funcionarios de prisiones la autoridad pública, que haría que se encontraran, de alguna manera, protegidos frente a este tipo de agresiones. Una medida que sin duda es competencia de las Cortes Generales, y que, bueno, pues podría estudiarse.

Y por otro lado crear los protocolos de prevención de actuación. Aquí la prevención es esencial, y también la carencia de la plantilla adecuada parece que es uno de los motivos que pueden dar a este aumento constante de las agresiones. Se habla muchas veces de la distancia física que puede tener un funcionario cuando tiene que cubrir un área física bastante amplia, y el tiempo que tarda en ubicarse en el lugar donde hay un conato de violencia. Insistimos: la prevención es básica. Hay que añadir que se contabilizaron también 182 intentos de agresión, que fueron frustrados.

En relación con los trabajadores del ámbito penitenciario en régimen de interinidad, realmente sí que nosotros entendemos como un mal endémico en toda la Administración de la Generalitat el problema, porque así lo creemos, de la interinidad. Muchos funcionarios interinos no dicen nada bueno de una administración, y en determinadas áreas, como puede ser el área de justicia, creemos que mucho menos. Ayer teníamos la comparecencia del *conseller* Buch, y explicaba cómo hay cuerpos –como pueden ser Bomberos, y como pueden ser los Mossos– donde, efectivamente, los procesos de selección en las oposiciones primero se producen y luego hay un proceso de prácticas. Se debería bajar de forma inmediata el número de interinos, porque la misma figura de funcionario, el mismo concepto, debe huir del puesto en dual, más que nada por la neutralidad del servicio. Entendemos que hay un 25 por ciento... en cualquier área –insistimos– no es bueno, pero entendemos que en el área penitenciaria, en el área entera de justicia no es en absoluto un buen índice.

Una buena Administración se puede simplificar y reducir al máximo el número de interinos. Ello implica una Administración pública preocupada seriamente por el funcionamiento y con una organización profesional dedicada a ello y al margen de la politización correspondiente. Los instrumentos existen, los procedimientos también, pero es indudable que ha faltado muchísima voluntad por parte de los últimos gobiernos de la Generalitat. El sistema de mérito y capacidad para acceder a la función es básico, está consagrado en la Constitución de 1978, y deberíamos, en este sentido, aumentar de forma grande, alta –muy alta–, que este tipo de contratación fuera a la baja. Sin embargo, también tenemos que decir en este punto que hay colectivos que nunca jamás han tenido oposiciones en el ámbito penitenciario, como por ejemplo pueden ser los psicólogos, y, bueno, vuelvo un poco a la idea de Brians 1, ¿no? Que cómo es posible que sean las propias internas las que tienen que hacer demanda de este servicio cuando tendría que ser una previsión mucho más allá y contar con medios.

Respecto al número de trabajadores de más de cincuenta años. Sabemos que la media de la plantilla en prisiones está entre los cuarenta y cinco y cincuenta años, y también hemos tenido noticias de que incluso personas de sesenta y tres años realizan tareas de patio. Esto supone estar frente, normalmente, a jóvenes en unas condiciones físicas excepcionales, porque es obvio que como una gran parte de sus derechos y de su reinserción está llevar a cabo pruebas físicas dentro de la prisión, dentro del gimnasio, con lo cual es la fortaleza de personas y de hombres o mujeres muy jóvenes frente a trabajadores que ya no tienen esas condiciones físicas. Estos datos hay que combatirlos, dado que la población reclusa, frente a estas personas que velan por su seguridad, pues, hay ahí una descompensación.

Muchas gracias. (*Veus de fons.*) Ah, ¡perdón! Disculpe, paso la palabra a mi compañera Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Sí, gracias, *consellera*. La primera pregunta que le voy a realizar es sobre la detección de casos de radicalización islámica en nuestras prisiones.

El motivo de esta pregunta, *consellera*, es la preocupación existente y creciente, sobre todos en los funcionarios de prisiones, de que pueda haber o darse en los centros penitenciarios catalanes casos de adoctrinamiento yihadista. Pese que al

parecer en Cataluña, y según su contestación escrita –que agradecemos–, solo hay dos internos por delitos relacionados con el terrorismo islámico y de la aplicación del protocolo Proderai, lo cierto es que por una simple cuestión de estadística no significa que no pueda haber internos radicalizados, y los funcionarios no tienen herramientas suficientes para detectarlos. Solo jefes de unidad y mandos intermedios han recibido una formación especial, en la mayoría de los casos una charla de cinco horas. Además, a los funcionarios no les asisten traductores de árabe y cuando, por ejemplo, entra un imán –que entran tranquilamente, como entran sacerdotes–, solo tiene vista, pero no sonido ni medios de traducción para siquiera entender lo que allí se dice, teniendo que acudir a veces a presos de confianza para que les traduzcan.

Por todo ello, nuestra pregunta es: ¿piensan dotar ustedes de intérpretes de árabe a los centros penitenciarios?

Continúo con la pregunta 6.13, sobre los economatos del Cire. Se ha venido hablando, y se habla desde hace años, y ustedes han sido sensibles en cierta manera al respecto, del excesivo precio de los productos que se venden en los economatos gestionados por el Cire, aunque se debe reconocer: ustedes nos han contestado, y nosotros lo hemos comprobado, que sí, en determinados artículos –sobre todo los de higiene íntima femenina– ha habido una rebaja sustancial de precios. Curiosamente..., o sea, y aunque haya habido una rebaja, curiosamente en los únicos sitios en donde no ha habido quejas respecto de los precios de los economatos fue en la Modelo, donde no llegó a implantarse la gestión del Cire. En todos los demás economatos gestionados por el Cire hay quejas de los precios.

Los principales motivos que se argumentan, y tal como refiere el Síndic en su informe sobre el mecanismo catalán de prevención de la tortura, los principales motivos que argumentan los internos para la necesidad de comprar productos en los economatos es que hay una insuficiente cantidad de comida –por ejemplo, no se puede repetir los platos– y...

Fitxer 6cj11.docx

...una escasa variedad en los menús, y luego, parece ser que ha habido una reducción tanto de los productos como de la frecuencia en los lotes higiénicos. Pero

los productos son más caros que en muchas grandes superficies, y aunque el departament insista en que son en muchos casos productos complementarios, no de primera necesidad, lo que compran los internos, no tienen por qué ser mucho más caros que la media de los que se venden en los supermercados o en grandes superficies.

Hay una lista del síndic, que supongo que usted la tendrá y la habrá revisado, en su informe, el último..., en su último informe sobre el mecanismo catalán de prevención de la tortura.

En fin, nos informan a nosotros que, por ejemplo, una televisión, que evidentemente no es un producto de primera necesidad, pero sí es un producto necesario e interesante que tengan los internos, hace que por ejemplo una televisión pequeña sea mucho más cara que una del Ikea, me dicen. Entonces, bueno, esto es por poner un ejemplo. Naturalmente, hay ejemplos en la lista del síndic, aunque no de televisiones.

Y mi última pregunta... Decirle, decirle, la pregunta concreta que se le hace es: ¿Piensan ustedes seguir revisando a la baja los precios de los economatos del CIRE?

Y respecto al centre obert y al centre de preventius de la Zona Franca, que es la pregunta 6.46, agradecer en primer lugar la contestación efectuada a esta diputada, pero en la respuesta se nos decía, y es de junio del 2018, que como muy tarde el 31 de diciembre del 2017 se tenía que ceder gratuitamente el dominio del solar por parte del ayuntamiento para construir los equipamientos penitenciarios. En junio del 2018 nos contestan ustedes que están a la espera de que se haga efectiva esta cesión. ¿Se ha producido ya esta cesión? ¿Ha instado la conselleria al ayuntamiento para que se haga efectiva esta cesión? Porque, claro, nos preocupa, y no es por nada, pero esta cesión está sujeta a un derecho de reversión por un término máximo de quince años si no se construye esta prisión, o estos centros, y el tiempo pasa volando, y, por lo que se ve, y según una contestación dada a una pregunta parlamentaria posterior, «el Departament de Justícia no està treballant en l'estudi per definir els usos del nou equipament penitenciari del centre de dones ubicat a Zona Franca», que se dijo que se iba a hacer.

Por tanto, es un tema. Usted ha dicho que, cuando se ha referido a la Modelo, que si no nos parecía bien el cierre de la Modelo, y la hemos dicho que sí, que nos parecía muy bien, pero sí que nos parece que ha habido una cierta precipitación, o digamos, más que precipitación, imprevisión en este cierre, cuando Barcelona tiene que tener un centre obert, y Barcelona tiene que tener un centro de preventivos que esté más cerca de los juzgados. Por eso me sabe mal, y a este grupo parlamentario le sabe mal, que digan que en cierta manera hay una cierta bisoñez en nuestras preguntas y en nuestras afirmaciones, cuando este grupo parlamentario tiene presencia en este Parlament i en la Comisión de Justicia, la diputada que les habla, casi hace diez años, y solamente es interés.

Nada más, y muchas gracias.

Le paso la palabra a mi compañera María Valle para el resto de preguntas.

María Francisca Valle Fuentes

Muchas gracias. Buenos días, y en primer lugar, consellera, no he tenido oportunidad de agradecerle su comparecencia y aprovecho este momento para empezar, pues, agradeciéndosela, por venir aquí a contestar una serie de baterías de preguntas que le vamos a hacer, y que aunque algunas de ellas hayan sido contestadas por escrito, estaría muy bien que hiciese usted aclaración de algunas dudas que nos han quedado.

Mire, yo las voy a agrupar en tres bloques, y les voy a hacer una introducción de estos bloques para que se pueda comprender el motivo de por qué se hacen estas preguntas y por qué consideramos, tanto este grupo parlamentario como el resto de ciudadanos, la importancia de estas preguntas.

El primer bloque se refiere a las pulseras GPS que se colocan a aquellos condenados por delitos de violencia de género y contra la libertad y dignidad sexual que se hallan en libertad. Todos estaremos de acuerdo en que es un tema de gran importancia, y más todavía cuando estos delitos en el último año no han hecho más que aumentar en Cataluña. El año pasado asesinaron en nuestra comunidad autónoma a 7 mujeres, por violencia de género, y hubo 1.685 quebrantamientos de condena. Y quiero aprovechar también este momento para lamentar y condenar el primer crimen que ha habido en Cataluña, en concreto en Tarragona, precisamente

ayer, de una mujer por violencia de género. Efectivamente, esta chica, porque fijese en la edad que tenía, 20 años aproximadamente, según las noticias.

Mire, consellera, como le estaba diciendo, se han incrementado en un 14,8% las menores que deben ser protegidas, menores, protegidas por delitos de violencia de género. Y en cuanto a los delitos de violencia sexual, se han incrementado en un 14,17%. Es un porcentaje a tener en cuenta.

Ante este alarmante incremento que ha habido, es lógico que cuando leímos una noticia donde un fiscal hizo notar que las pulseras GPS eran prácticamente inoperantes, lo hizo notar en un juicio, nos preocupamos por este motivo. Porque, claro, el motivo de..., la finalidad de colocarlas es controlar a estos condenados que, por los motivos que sea, se encuentran en libertad. En aquel caso el condenado llevaba una pulsera, estaba en libertad, y tenía que enchufar, porque, como usted sabrá, estas pulseras van con batería, y esta batería la tiene que enchufar para recargarla el propio condenado. Dejamos al arbitrio del condenado que haga esta función. Si en dos días no la recarga, la pulsera es inoperante. Y en el caso en que estamos hablando, en ese caso precisamente, pues, esta persona, este condenado, resulta que se le había acabado la batería.

¿Usted sabía que ese método no es nada fiable? Es una de las preguntas que le quiero hacer. ¿Nos puede decir, por favor, cuántas pulseras de este tipo hay en la actualidad en servicio en Cataluña? Porque usted sabe que la responsabilidad es del Departament de Justícia.

Y usted sabe que, bueno, no sé, es una pregunta que le voy a hacer: ¿Usted sabe cómo funcionan estas pulseras? Porque si sabe que funcionan de esta forma, y donde el riesgo de que no se utilicen debidamente es muy alto, porque queda al arbitrio, como he dicho, del propio condenado, y esto puede repercutir en la seguridad de especialmente mujeres y menores, tanto de un sexo como de otro, nos gustaría saber si usted sabía el funcionamiento de estas pulseras. Pero es que si no sabe cómo funcionan estas pulseras, consideramos que también es algo negligente por su parte. O lo sabe y no se han puesto medios, o no lo sabe y es un tanto negligente por su parte.

En cualquier caso, consideramos que hay que buscar alternativas, porque cuando un juez impone esta medida es porque hay un riesgo de reincidencia elevado, y nos

sorprende, fíjese, que usted diga, haya dicho en alguna contestación a las preguntas, que para el Departament de Justícia es esencial estudiar respuestas aplicables al fenómeno de la violencia de género y poner un énfasis especial en la atención a la víctima, considerando que el tratamiento debe ser abordado de una forma transversal con otros departamentos, porque es una frase muy bonita, dicha así, pero lo cierto es que se queda simplemente en eso, en una frase. Y mientras tanto, eso sí, tenemos una serie de pulseras que se le colocan a condenados que están en libertad, que la sociedad debe, debemos, confiar en que ellos cumplirán con su función de enchufarla, la batería, y como nosotros en nuestro grupo parlamentario tenemos asumida la obligación de velar por el interés de los ciudadanos es por lo que yo le insisto con estas preguntas.

La primera es: ¿Es fiable el funcionamiento de estas pulseras? Porque en una de sus contestaciones nos dice: «Estos dispositivos no pueden impedir que el condenado cometa un delito en cualquier momento». Pues si no pueden impedir que cometa un delito en cualquier momento, ¿para qué se colocan? Y si además dice que la Dirección General de Servicios Penitenciarios no tiene un programa de control de GPS de condenados, pues dígame usted para qué sirven realmente estas pulseras.

Y la segunda de las preguntas sería: ¿Cuáles son las medidas de control que tiene la Conselleria de Justicia para este tipo de condenados? Y aquí cierro el bloque; paso al segundo.

El segundo bloque, le voy a hablar de infraestructuras judiciales, y le voy a hablar de algo que usted conoce perfectamente, que son las necesidades de muchos juzgados catalanes, las necesidades de los funcionarios y demás operadores jurídicos.

No le voy a desvelar nada nuevo si le hablo del colapso judicial que hay en los juzgados de cláusulas suelo. No le voy a hablar de nada nuevo si le digo que las necesidades que tiene cualquier trabajador en un puesto de trabajo digno, y que no esté en riesgo su propia salud, y tampoco le voy a desvelar nada nuevo si le digo que muchos de los juzgados catalanes se hallan en precaria situación.

Mire, en la Ciudad de la Justicia de Barcelona, en la jurisdicción social, donde usted sabe perfectamente que se hacen pactos entre abogados, y que en muchas ocasiones fructifican, y así se evitan juicios, es necesario tener un espacio habilitado

para ello. Nos contestó a esta pregunta, y hemos tenido noticia de que la situación ha cambiado. Quizá para eso sirve la realización de preguntas orales también aparte de escritas, porque precisamente las situaciones cambian desde el momento en que se plantea la pregunta al momento en que se contesta oralmente por la consellera, que aquí ahora tendremos ocasión de ver si efectivamente ha cambiado la situación desde que la contestó o no la contestó. Le pregunto: ¿Cómo está este tema?

Ejemplo de infraestructuras deterioradas. Mire, los juzgados de Sabadell, usted sabe perfectamente cómo están los juzgados de Sabadell. Los compresores de aire ya sabe que no funcionan desde el año 2017. El exconseller Mundó se comprometió a destinar una partida de 600.000 euros para reformarlos antes de finales de 2018. Nada, no se han reformado, y lo que es peor todavía, según una respuesta que hemos recibido recientemente, fíjese qué cosa, el 15 de junio de —espere—, de 2020. Espere, espere. Si no he acabado. Ahí es cuando empieza, y finaliza el 14 de diciembre de 2021. Pero escuche, vamos a ver. Vamos a ver. ¿Usted puede ir allí realmente a los juzgados de Sabadell, mirarle a la cara a los funcionarios y decirles, decirles usted, que hasta el año 2021 no van a tener compresores de aire, y que se pueden quedar dentro de las oficinas a treinta y seis grados trabajando? Yo, de verdad, a mí me parece esto una vergüenza.

Hace unos meses presentamos aquí una propuesta de resolución donde pedíamos que el compromiso del señor Mundó se llevase a efecto, que a finales de 2018 como máximo se hiciese esta reforma tan necesaria. ¿Sabe cuál era la enmienda de los grupos Esquerra Republicana PDeCAT? Pues fíjese: que se harían antes del segundo semestre del 2019, y no se pudo aprobar. Pero es que la enmienda decía que ser haría en el año 2019, y ahora nos viene usted a contestar que no se van a reformar hasta el año 2021. Yo le pediría al resto de partidos que tomen nota de la credibilidad de su contestación del compromiso del señor Mundó y de lo que aquí se hace con las propuestas de resolución y las enmiendas que se presentan.

Pero más vergonzoso me parece todavía, señora Capella, que usted dijese en su comparecencia, en la que hizo en julio de 2018, queriendo blanquear y ensalzar la gestión del señor Mundó, dijo usted en su comparecencia, y le leo textualmente, fíjese: «El conseller Mundó es va posar a la feina. Altres havien promès coses que no van complir. Ell es va posar i ho va fer, i en aquest sentit no té per què ser diferent amb aquesta consellera.» Pues sí, sí, señora, sí. Yo me lo creo. Con esta consellera

va a ser igual que con el señor Mundó. Es decir, hará lo mismo: no cumplir. Un claro ejemplo es este que le he puesto de los juzgados de Sabadell, y voy a seguir.

Otros juzgados, del mismo Sabadell. Dos juzgados que ya están creados, el 9 y el 10. Se crearon por orden ministerial el 2017, y se tenían que implantar el pasado mes de diciembre, y usted los ha paralizado. Ha solicitado que se paraliquen hasta nueva orden; es decir, que no tienen fecha. Usted va diciendo que se realizarán a finales del año 2019. Se tenían que haber hecho a finales de 2018; usted dice que el 2019. Bueno, ya veremos. Es bastante preocupante la *litigiosidad* que hay en los juzgados de Sabadell. ¿Seis meses, eh, para admitir una demanda de divorcio o de separación? Seis meses para admitir, no digo ya para resolver.

Más juzgados. Fíjese lo que le voy a sacar para que usted lo vea, aunque creo que lo ha visto. Juzgados de Martorell, con cubos para recoger

Fitxer 6cj12

...goteras. Techos en esta situación y, lo que es más grave, apuntalamiento de los techos. Están apuntalados, los techos. ¿No cree usted que es penosa la situación en la que trabajan esos funcionarios? Porque no es la falta de sitio ya, o que los edificios estén dispersados en seis que hay; se trata de una situación de salubridad, higiene y seguridad: filtraciones, techos rotos, como le he dicho, algunos apuntalados... Usted, que es abogada, como profesión, sabe de la normativa de seguridad e higiene de los trabajadores. ¿Usted trabajaría en un sitio así? Juzgados de Sant Feliu, despachos con ratas. No le digo más. Oiga, despachos con ratas.

Pregunta al Govern sobre les mesures per a resoldre l'augment de casos pendents de tramitació als jutjats de Girona

311-00341/12

Y podría seguir con otros muchos más juzgados del territorio, pero me voy a centrar en la pregunta de los juzgados de Gerona. Se tendría que haber implementado un juzgado que ya ha sido creado y de gran necesidad y que tampoco lo va a ser, según sus propias declaraciones. Juzgado de familia: ese juzgado de familia está por encima del módulo recomendado por el Consejo General del Poder Judicial, un 100 por cien por encima. Tasa de resoluciones de familia, 2017, por debajo de la media

de Cataluña y del resto de España. Tasa de ejecuciones ingresadas por encima de la media, resueltas, por debajo, en trámite, por encima. Y el juzgado mercantil de los juzgados de Gerona en la misma situación.

Nos preocupa esta situación, porque es que tampoco sabemos el motivo de que no se implante. Por tanto, la pregunta, fíjese que resumida va a ser: ¿qué medidas, señora consellera, se han puesto en marcha y cuáles se tienen previstas para resolver los casos pendientes de tramitación en los juzgados de Gerona?

Preguntas acumuladas al Govern sobre el protocol d'actuació i les mesures adoptades per a garantir la seguretat dels lletrats de l'Administració de justícia en les entrades i els escorcolls en domicilis particulars o altres immobles

311-00349/12 i 311-00350/12

Y paso ya, por último, al tercer bloque, protocolos de actuación entre letrados y otros funcionarios de la Administración de justicia para entrada de registro. Es necesario que le recuerde los vergonzosos días 6 y 7 de septiembre y los que le sucedieron, entre ellos el 20 de septiembre, cuando una comisión judicial participó en el registro de la *conselleria* de Economía. Miles de personas, arengadas por los líderes de ANC y Òmnium Cultural, bloquearon la salida de la comitiva judicial. Y realmente hubo un asedio tal que fue imposible salir del edificio de forma normalizada.

Esta situación realmente, señora Capella, no es algo habitual, pero sí que existen otras situaciones en que los servidores públicos, ejerciendo su trabajo de entrada y registro pueden hallarse en peligro. Por eso consideramos necesario que haya un protocolo de actuación, y por eso le hemos hecho esa pregunta y se la volvemos a reiterar. ¿Hay un protocolo de actuación para estos casos?

Pregunta al Govern sobre les mesures per a evitar actes violents contra els servidors públics de la justícia

311-00807/12

Y, ya por último, la última pregunta se refiere a aquellos actos violentos organizados y protagonizados por organizaciones separatistas radicales. Actos violentos, repito, organizados y protagonizados por organizaciones separatistas radicales. Estos

actos intolerables se han realizado contra servidores de la justicia, personal de las oficinas judiciales y también contra todos aquellos ciudadanos que no compartimos su ideología. Mire, le podría enumerar pero un sinfín de ellos. Lo que pasa que le voy a destacar los dos últimos que nosotros hemos sufrido y que supongo que ya lo sabe, porque habrá tenido noticia de ello. Simplemente, por colocar una carpa en Vic, nuestro grupo, o por pasear en Torroella de Montgrí, hemos recibido insultos, acosos y, lo que es mucho más alarmante, agresiones.

Y es que realmente, de verdad, el separatismo no es pacífico con quien se interpone... El separatismo, repito, no es pacífico con quien se interpone a sus objetivos.

Pero yendo a los escraches que sufren los servidores de la justicia, le voy a nombrar algunos. Le voy a nombrar... Que usted ya tiene conocimiento, se los nombro para recordárselos. Le voy a nombrar los recibidos por el magistrado Larena en su domicilio particular, ya no digo en la sede judicial, que también, sino en su domicilio particular. Enseñarle las fotos creo que ya casi que no cabe. Pero es que también, aparte, durante los últimos meses, noviembre y diciembre, se han expandido, en la puerta de entrada de los edificios judiciales, excrementos y basura. Ya le digo, se lo puedo enseñar en fotos, pero creo que usted tiene el mismo conocimiento que pueda tener yo de todos ellos.

Estos ataques se desarrollan en horas nocturnas, aprovechando la falta de vigilancia, y usted sabe que la independencia judicial debe poder desarrollarse sin presiones, ni coacciones ni amenazas, porque estas coacciones son en realidad un ataque a la institución y a las personas que la conforman, y en un estado de derecho esto es intolerable. Estos actos lo que persiguen realmente es erosionar la confianza social y cuestionar la actuación de jueces y tribunales, y lo único realmente que consiguen es degradar la pacífica convivencia entre los ciudadanos de Cataluña.

Mire, no es que solo acosen a los jueces, es que también acosan a los funcionarios y al resto de operadores jurídicos que trabajan en las sedes judiciales. Ellos además tienen que soportar, además de las deplorables condiciones de trabajo que ya le he citado anteriormente, tienen, en algunos casos, que soportar este tipo de acoso y presión: juzgados del Vendrell, juzgados de Tortosa, juzgados de Cerdanyola, juzgados de Mollet... Es que ya le digo, es que me pasaría toda la mañana

nombrándole los juzgados en los que ha habido este tipo de acoso, este tipo de verter excrementos y este tipo, en definitiva, de humillación.

Como le decía, los funcionarios públicos, además de las condiciones deplorables en que trabajan en muchas ocasiones, tienen que soportar estos acosos y tienen que soportar también, y se lo voy a recordar continuamente, hasta que por fin den cumplimiento..., le voy a recordar que también tienen que soportar el hecho de que todavía se les adeudan las pagas extras de 2013 y 2014. Ya lo dije en otra intervención, pero lo repito, lo repetiré continuamente hasta que ustedes por fin paguen lo que les deben a los funcionarios. Y le recuerdo que esta es la comunidad autónoma que peores sueldos tiene, y la única que todavía no ha liquidado las pagas extras.

Bueno, pues, para ir finalizando, hemos echado en falta, realmente, que usted condenase estos actos denigrantes. La condena del *president* de la Generalitat casi que ya la damos por perdida, porque ya se la hemos pedido tantas veces que realmente hasta ahora no lo ha hecho y casi que ya la damos por perdida. Tenemos esperanza, de todas formas, pero bueno. Pero la suya, como alta representante de la *conselleria* de Justicia, la verdad es que estaría bien, sería positivo que usted lo hiciera. Y en este momento la verdad es que tiene una oportunidad de hacerlo, y con ello se puede evitar realmente que no vaya a más la fractura social que hay en Cataluña.

Pero mire, *consellera*, la pregunta que le hicimos y que le voy a reiterar, dado que se avecinan tiempos difíciles, o incluso que pudieran ocurrir incidentes del tipo que ya le he descrito, es la siguiente: ¿cuáles son las medidas preventivas que puso en marcha el departamento para evitar que sucediesen más hechos de los que le he descrito? Y ¿cuáles son las que tiene pensado adoptar para que no vuelvan a producirse?

Nada más, gracias.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera per respondre.

La consellera de Justícia

Gràcies, president. Senyors diputats, senyores diputades del Grup Parlamentari de Ciutadans, vostès han presentat prop d'una seixantena de preguntes orals per ser respostes en aquesta comissió, algunes les han retirat. Totes les preguntes que vostès em formulen aquí, des de la primera fins a la darrera, també foren presentades per ser respostes per escrit i en vaureu rebre la deguda resposta dins dels terminis parlamentaris establerts.

Tanmateix, a vostès no els importa quina sigui la resposta que jo els hi pugui donar, ni oralment ni per escrit, la senyora Rivera és l'única que ha fet la matisació que efectivament ja se'ls havia respost per escrit. Si els importés realment la resposta almenys haurien d'haver esperat a rebre-la per escrit. En cas que no els hagués satisfet la resposta, òbviament demanar o preguntar una altra vegada i presentar-la oralment, però a vostès, escolti'm, els és igual el que els contesti, perquè vostès encara no hem contestat i ja ens estan formulant la pregunta oralment. Els contestem i no retiren les preguntes orals. Però, bé, és igual, escolti'm, miri, no ho sé, vostès van presentant les preguntes orals de forma simultània, perquè creuen que és igual el que els contestem, els és exactament igual. I, per tant, doncs, vostès sabran quina gestió parlamentària fan de tot això, de tot plegat.

A mi el que em sembla, i ens sembla al departament, és que l'única intenció que tenen és fer obstruccions parlamentari. Això existeix, eh? Sàpiguen que són l'únic grup parlamentari que actua d'aquesta manera i que, per tant, quan vostès fan això, demostren la seva lleialtat i respecte a la institució en la qual estan representats. Finalment, han retirat una part d'aquestes preguntes formulades. Bé, doncs, algunes ja, com els deia, els les vam respondre abans de l'estiu.

En qualsevol cas, vostès volen que jo els respongui oralment sobre la rebaixa dels preus dels economats dels centres penitenciaris en els darrers dos anys. En tenen la resposta per escrit, però els hi puc llegir, si volen, eh?, preu per preu de cada producte. De veritat creuen que els he d'informar oralment que els cereals Choco Krispis, Kellogg's, de 375 grams han passat de costar 3,82 cèntims d'euro a 3,41 euros?, que hem introduït en els economats de les presons les galetes Campurrianas, 150 grams, al preu d'1 euro? Bé, sincerament, jo penso que si realment tenen interès poden consultar la resposta que els he fet arribar, que és molt detallada, els hi hem respost de forma molt detallada. Per si se'ls ha traspassat, a l'acabar la comissió els en puc lliurar una altra còpia.

En qualsevol cas, i tenint en compte la situació, els informo que, és a dir, els podria ara descriure cada una de les preguntes, encara que les hagin retirat, data d'entrada, data de resposta, la resposta i si hi ha algun canvi substancial en alguna de les respostes que els hem fet, que no hi és, en fi, que motivés que jo els respongués oralment. Però, en tot cas, ho faré, perquè escoltin, mirin, a nosaltres no ens fa ni mandra ni tenim res a amagar del que nosaltres gestionem.

Però començaré fent una afirmació, una afirmació contundent i clara: el finançament de l'Administració de justícia, en relació amb les infraestructures judicials, més de 500 milions d'euros a l'any. Catalunya: 10 jutges per cada 100.000 habitants; a l'Estat espanyol, 11 jutges per cada 100.000 habitants. Als països en què la justícia funciona de veritat, la mitjana és 23, 24 i 26 jutges per cada 100.000 habitants. L'Estat espanyol a sota, en els tres últims llocs d'Europa, quant a transparència, funcionament, independència judicial, etcètera.

Funcionaris de l'Administració de justícia, amb competències, ràtios: Catalunya, la tercera comunitat, per sota d'Euskadi, que juga una altra lliga, per raons òbvies, per població, per nombre de jutjats i per finançament. Madrid, òbviament, perquè hi ha la confusió comunitat autònoma, capital i, per tant, nombre de jutjats i funcionaris. Madrid, 8,85; Euskadi, 8,80; Catalunya, 8,68. Ràtio de funcionaris. És bo que aquestes dades les sàpiguen i se les repeteixin.

Vostè em feia una pregunta molt directa i em deia: «Vostè podria mirar a la cara als funcionaris, perquè vostès no fan les obres a temps?» Jo li torno la pilota: vostè té la capacitat de mirar a la cara a cadascun dels funcionaris de l'Administració de justícia, dels serveis penitenciaris catalans, etcètera, i els dirà que no aprovarà els pressupostos de la Generalitat, els pressupostos que s'han de presentar en aquest Parlament, i que això provoca, segurament, que alguna d'aquestes obres que vostè explica que s'han de fer no es puguin fer. Vostè els mirarà a la cara? Després jo els hi podria dir, i li passo una altra pilota –li passo una altra pilota–: vostès repassin els dos darrers pressupostos generals de l'Estat, en els quals vostès van fer de *supporters* del Gobierno del Partido Popular i repassin el percentatge d'inversió pública a Catalunya, d'aquests pressupostos generals de l'Estat, i repassin l'execució de l'escadusser percentatge d'inversió pública a Catalunya en tots els àmbits. I vostès van ser els artífexs principals d'aquests dos pressupostos generals de l'Estat. Vostès. Vostès hi van donar suport.

Per tant, jo hi estic d'acord, entomo la pregunta, que té una resposta molt fàcil: si tenim pressupost, les obres s'avancen. Si no tenim pressupost, doncs, amb la pròrroga anirem fent el que calgui i com puguem i de la manera que puguem. Òbviament, ja li estic contestant.

Amb relació a les agressions...

Fitxer 13

a funcionaris. Miri, tenim dades i, per tant, vostès les han pogut consultar. És evident que no es pot parlar per *vox populi*, o «m'han dit», o «m'han referenciat», o «m'han indicat». Jo els dic que vostès repassin les dades que nosaltres els hem traslladat i com gestionem el tema de les agressions a funcionaris.

També vull fer una altra afirmació –vull fer una altra afirmació. Repassin l'històric –l'històric–: ràtios de funcionaris per centres penitenciaris, ràtios de persones privades de llibertat en els centres penitenciaris. I, per tant, també repassin l'històric. Repassin l'històric també de les denúncies: quan s'activa el servei de denúncies per poder saber si realment és una agressió o no és una agressió. Ho dic, que hi ha canvis de criteris, l'any 2016, amb relació al registre d'agressions. Ho dic, també, perquè ja que hem de parlar, doncs... I també analitzem com es produeixen aquestes agressions i com ho està treballant el Departament de Justícia. Escoltin, tenen la resposta detallada. Se'ls ha pogut traspaperar; no es preocupin, jo els hi torno a donar una còpia de la resposta. La tenen publicada en el butlletí de respostes del Parlament. Per tant, suposo que sabem de què estem parlant. I, per tant, indicar-los també que, en tot cas, hi ha qüestions que no depenen de la competència de Catalunya i, per tant, ja ho saben, vostè mateixa s'ha contestat.

Amb relació a la interinitat, ho he contestat abans –ho he contestat abans. Nosaltres estem treballant per una convocatòria pública –estem treballant per una convocatòria pública. És evident que si no hem ofertat i no hi ha hagut oferta pública de funcionaris i, per tant, per reduir la interinitat en la funció pública en els centres penitenciaris ha estat per les limitacions de l'Estat a l'hora de convocar oposicions, en aquest cas, a funcionaris de presons. També li dic que hi ha una resolució de convocatòria de places per a psicòlegs. Ho dic, perquè també vostès..., home, positivitzin alguna cosa de les que estem fent. Perquè jo no dic que vostès no tinguin

raó en algunes qüestions, però la perden tota quan vostès fan aquest maremàgnum de coses que no s'acaben d'entendre. És igual el que els contestem. Vostès venen aquí amb una idea prefixada i la van reproduint de forma sistemàtica, amb independència del que nosaltres els puguem anar contestant.

Escolti'm, està detalladíssima la resposta; el grup de treball per reduir el nombre d'agressions i, per tant, el nombre d'incidents en els centres penitenciaris; saben vostès que les persones que treballen en centres penitenciaris, aquelles que tenen aquelles funcions de règim interior, són persones que estan formades per poder, doncs, actuar... Perquè, clar, és que quan vostès fan aquestes afirmacions, estan dient coses contradictòries en la mateixa frase. I vostès estan perjudicant substancialment el treball de la gent dels centres penitenciaris. Si us plau, una mica de responsabilitat. Primera, les persones que treballen en els centres penitenciaris..., i que ja saben vostès que hi ha diferents funcions i competències. Les persones que tenen una funció determinada, que és la de control del règim interior –i, per tant, doncs, aquelles funcions més de seguretat–, són persones mb competències i capacitats. Per tant, deixin de dir segons quines coses.

I, cert, és veritat, necessitem anar renovant. Sí, sí, és evident. això ja els hi he dit jo des del primer dia. Que hem d'evitar la interinitat? També. Ja els he dit on rau el problema real –ja els hi he dit. Jo el que els demano és que vostès remin en la mateixa direcció –remin en la mateixa direcció. I allà on vostès han tingut la responsabilitat de que això canviés, doncs, han xiulat i han mirat cap a un altre costat. I aquesta afirmació me la puc permetre fer-los-la perquè, òbviament, he estat molt a prop de les decisions que vostès prenien en allò que concernia el tema del pressupost que anava directament destinat a Catalunya. I podria fer un missal; que no el faré.

Amb relació a la senyora Rivera i la radicalització islàmica. Vostè s'ha contestat, senyora Rivera. La resposta que jo li he donat és la resposta correcta. I no entraré –no hi entraré– a valorar alguna de les afirmacions. Escolti'm, qualsevol persona, que és una persona, en aquest cas, que la seva fe religiosa li dona l'autorització per exercir com a Imam, com a capellà, com a..., bé, és igual, el que sigui, pastor protestant, el que sigui, en virtut de la legislació penitenciària, la Llei orgànica general penitenciària, té dret..., les persones privades de llibertat tenen dret a ser assistides..., en l'exercici dels seus drets, a ser assistides per qui sigui: un capellà,

un imam i qui li correspongui. I me'n guardaré bé, com d'escaldar-me –me'n guardaré bé, com d'escaldar-me–, de fer una afirmació que qüestionari l'honorabilitat de cap de les persones que, pel que sigui, doncs, practiquin i, en virtut del ministeri de cada una de les religions, li hagin atorgat les competències i les capacitats. Perquè això és sembrar una sospita de dubte sobre aquelles persones que, doncs, practiquen una determinada religió i que van als centres penitenciaris a cobrir i, per tant, a donar resposta als drets de les persones privades de llibertat.

I no podem parlar posant el dit enlaire i mirar d'on bufa el vent per saber si hem de girar la vela o no l'hem de girar. I; per tant, jo els insisteixo en aquesta qüestió. Quan es parla d'aquestes qüestions, no es posi en dubte la professionalitat de les persones, en els centres penitenciaris, que treballen aquestes qüestions: la radicalització, l'agressivitat, etcètera. I no barregem els conceptes: la religió és una cosa; l'exercici de la llibertat religiosa i el dret de les persones a professar la fe que creguin convenient, com a no professar-ne cap... I, per tant, nosaltres hem de garantir aquest dret. I, òbviament, quan..., no l'he entès massa quan feia les afirmacions. Per tant, jo els dic que en això siguem curiosos amb el que diem. Hi ha mediadors interculturals, hi ha intèrprets, hi ha...

Escolti'm, no qüestionin permanentment el que s'està fent. I, a més a més, no semblin una situació de pànic generalitzat de que en les presons, de forma normal i habitual, ens estem, hi ha una situació de radicalització, perquè això no és veritat. I, per tant, jo soc la primera que, a més li contesto contundentment, això no ho poden fer. No ho haurien de fer des de la responsabilitat de cascú en els seus àmbits. I en tot cas remar conjuntament, doncs, en aquest cas amb l'Administració que li correspon tenir les competències. Després podríem qüestionar d'altres coses. Escolti'm, a vegades la radicalització es al carrer –és al carrer. I aquells que n'haurien de tenir cura a bastament i que tenen tota la informació i tots els mitjans per tractar la informació no l'han treballada suficientment. I ho deixo aquí.

Amb relació als terrenys de la Zona Franca. Nosaltres li hem contestat, eh? Li hem contestat degudament i, per tant,... (*Veus de fons.*) Sí, sí. Ja li he dit que la senyora De Rivera havia fet al·lusió que nosaltres li havíem contestat. Però dir-li que l'Ajuntament de Barcelona ens ha demanat una pròrroga i nosaltres no podem fer... És a dir, nosaltres no podem destinar ni pressupost ni començar a treballar un projecte del que no tinguem la cessió dels terrenys perquè sinó vostès ara hem dirien

a mi que jo estic fent una cosa que no puc fer i que, a més a més, faig un projecte quan no sé si la cessió està materialitzada. Perquè és una qüestió que la intervenció no ens autoritzaria.

Per tant, home... Escolti'm, nosaltres farem tot el que s'hagi de fer quan tinguem la cessió efectiva. I, per cert, els terminis, si es llegeixen vostès bé el conveni, veuran que el termini comença a córrer a partir del moment que efectivament la Generalitat de Catalunya té la propietat efectiva –té la propietat efectiva– dels terrenys. Per tant, escolti'm, quan nosaltres tinguem la propietat efectiva i l'Ajuntament de Barcelona ens hagi fet la cessió efectiva, doncs, tot el que s'hagi de posar en marxa es posarà en marxa.

Amb relació als tres blocs que em plantejaven, tot i que algun ja l'he avançat o l'he contestat, i amb relació al tema de les agressions sexuals. Jo també vull plantejar una qüestió en l'àmbit penal perquè aquí sembla que el pim-pam i fotem-li pel broc gros, que tothom ens sentim molt realitzats quan ho fem, no? Però, escolti'm, hem de parlar, quan parlem de les agressions sexuals, quan parlem de la violència masclista, ho subratllo, hi ha una cosa que es diu prevenció general i l'altra és la prevenció especial. I això suposo que ho compartim tots. I home, i no ajuden pas massa determinats socis que tenen vostès, socis de Govern, quan alimenten l'expressió de que les dones denuncien agressions que no existeixen, o que qüestionen l'existència de la violència masclista, o que qüestionen les lleis per erradicar la violència masclista, o que qüestionen que el Codi penal digui el que diu amb relació a les agressions sexuals.

Per tant, home, ajudin-nos també vostès en el discurs, en la prevenció general. Ajudin vostès també en la prevenció general i, home, desempalleguin-se de tots aquests personatges sota l'empament d'un partit polític que els ha donat suport perquè vostès poguessin governar. I diguin-los que existeixen les agressions sexuals; que estan, com molt bé explicava ahir el conseller Buch; que a més a més les agressions sexuals es produeixen i de la forma que es produeixen; que la violència masclista existeix i que les denúncies per violència masclista no són denúncies falses. I faran un gran favor a la prevenció general.

Dit això i amb relació als sistemes de rastreig i les polseres de rastreig. També els hi hem contestat i els hi hem contestat degudament. Jo si volen els llegeixo tot el

que els hi hem contestat. De fet els dos únics casos en els quals s'ha aplicat aquest control ha estat a requeriment d'un jutge, en aquest cas l'Audiència Provincial de Barcelona. Que el sistema de rastreig és per GPS, que òbviament han d'endollar perquè es carregui, si hi ha un rastreig. I que evidentment la polsera no impedeix si algú vol delinquir com, escolti'm, hi ha milers de persones que circulen pel carrer que no podem evitar que cometin un fet delictiu. Nosaltres *a priori* no estem en el cap de la gent per saber si delinquiran o no delinquiran.

Vostè és conscient del que ha dit quan ha fet aquesta afirmació? Vostè és conscient del que ha dit quan ha parlat de la polsera? La polsera el que fa és assenyalar la ubicació. Home és evident. Perdoni, si es treuen la polsera... Escolti'm, després això té unes conseqüències. Vostès què volen fer, condemnar a perpetuïtat les persones? Però ho han de dir clar això. Diguin clar què és el que volen fer. Més enllà de la condemna, què volen fer més vostès?

Quan algú ha complert una condemna ja hi ha mesures afegides últimament, darrerament en el Codi penal per determinats delictes. Ja hi ha un plus de condemna més enllà de la pena privativa de llibertat, etcètera. Però, què més volen fer vostès? Diguin vostès el que volen fer? Expressin-ho perquè així tothom sabrà del que es tem parlant.

Miri, en el cap de les persones no hi som. En el cap de les persones no hi som i, per tant, malauradament –malauradament– escolti'm, quan algú delinqueix, doncs, ja hi ha unes conseqüències però fins que no es comet un fet delictiu... Escolti'm, vostè per què ha de presumir que algú delinquirà *a priori*? Perquè vostè ha fet aquesta afirmació quan ha dit el que ha dit. O almenys se li ha entès d'aquesta manera.

Amb relació a les infraestructures judicials. Però abans d'entrar a les infraestructures judicials, jo també els vull dir una cosa, vostès poden qüestionar tot el que vulguin al conseller Mundó, jo ho entenc, eh? A vostès no els agrada el senyor Mundó. Però, miri, sap què passa, no l'ha premiat únicament el Departament de Justícia, pràcticament tots els col·legis d'advocats, graduats socials, col·legis de criminòlegs, ha rebut arreu del país de moltíssims col·legis, entitats, organitzacions, homenatges. Mirin, no sé, no els agrada i jo ja ho entenc que no els hi agradi però, escolti'm deixin de qüestionar la feina del conseller Mundó. Deixin-la de qüestionar des del punt de vista d'avenç.

Perquè, escolti'm, és o no és el conseller que va tancar la presó Model? Efectivament és així. I d'altres coses

Fitxer 06cj14

i altres coses més.

És o no és el conseller que es va avançar als seus temps, intentant regular, i per tant, va regular la Llei de voluntats digitals? És o no és? Per cert, una llei que ens la copia l'Estat malament, la copia malament, però la copia. És o no és el conseller que va promoure i, per tant, va permetre que es pogués en aquest Parlament de Catalunya una llei que, doncs, anul·les els judicis sumaríssims i sense que s'haguessin respectat els principis fonamentals de la presumpció d'innocència i el judici just, etcètera, que es van produir a la postguerra? És o no és? Bé, vostès poden negar les evidències, però és que la realitat és molt tossuda.

No els agrada la realitat, jo ho entenc. No els agrada. Doncs, d'acord. Doncs, molt bé. Per això vostès estan on estan i la resta estem on estem.

I vostè, miri... Jo, escolti'm, és que li pot agradar més o menys, pot dir allò de Martorell... Miri, és veritat, jo, com a advocada, els jutjats de Martorell els havia visitat. També li he de dir una cosa, sí, estan en uns baixos, tenen moltes mancances, tenen deficiències, per cert, que les hem anat corregint –que les hem anat corregint–... Miri, també li diré una altra cosa. Jo recordo, perfectament, la primera vegada que vaig entrar als jutjats de Martorell, sí, sí, la recordo. I jo també li he de dir que, dins del malament que estan, no li dic com estaven quan fa vint-i-cinc anys, per primera vegada, vaig trepitjar, fa més de vint-i-cinc anys, per primera vegada vaig trepitjar els jutjats de Martorell, els de Santa Coloma i els jutjats de Barcelona... I jo també li demanaria que vostès fessin també una reflexió en aquesta qüestió i diguin-me vostès si no tenim una majoria d'edificis judicials que, òbviament, responen als principis que hem de garantir, que responen a la prestació del servei públic, que responen a com ha de ser un servei públic de primera magnitud, que és el respecte a la presumpció d'innocència, a la dignitat de les víctimes, a com han de treballar les persones que treballen en un edifici judicial.

Jo, ara, li podria dir, miri, des del 96 fins ara, 56 òrgans judicials nous, no parlo d'edificis, parlo d'òrgans judicials, ni un cèntim d'euro de transferència per posar-los en marxa, a diferència d'altres comunitats autònomes. Només li faig una reflexió, 56 òrgans judicials nous. Sa quant recapta l'Estat, anualment? Sap quant recapta, anualment, l'Estat per taxes judicials a Catalunya? 60 milions d'euros. Sap quants euros rep el Departament de Justícia amb relació a la finalitat de la taxa judicial, que és modernització de l'Administració de justícia i justícia gratuïta? Zero euros. Li sembla bé, a vostè, això? Faig una pregunta.

Pràcticament, més d'una quarta part de les consignacions judicials a tot l'Estat espanyol, més d'una quarta part de la totalitat de les consignacions judicials que es fan a l'Estat espanyol es fan a Catalunya. Sap vostè quins interessos generen aquestes consignacions? Sap quants euros rep Catalunya per a aquestes consignacions judicials? Zero euros. I, així, li podria anar reproduint... que ja ho sé, eh?, que vostès diran que jo dic una cosa que mai he dit. Jo només dic que vostès facin la proporció, la necessitat de finançament, com ho hem fet a pulmó i, tot i amb això, és evident que tenim punts negres. I no em torni a treure la foto o aquell document que vostès treuen tot el dia amb la foto de les suposades rates, perquè això saben vostès que ja es va solucionar, saben vostès que es va solucionar.

Per tant, home, de veritat, siguem seriosos. Siguem seriosos. Siguem seriosos. I siguem rigorosos.

Jo estic d'acord que hi ha coses que no funcionen. Però, escolti'm, li he dit, eh?, li he dit, 56 òrgans judicials nous a pulmó. Què li sembla a vostè, això? No li sembla bé?

I vostè m'ha parlat de les clàusules sòl. Miri, és que estava esperant la pregunta, que ja la hi vam contestar per escrit. Miri, el tema de les clàusules sòl. És un problema infinit que s'ha resolt legislativament malament i judicialment pitjor, per decisions legislatives errònies i per decisions del Consell General del Poder Judicial equivocadíssimes, i m'explicaré.

La decisió legislativa per com s'havia de donar resposta a les clàusules abusives és una decisió que es pren amb un reial decret que aprova el Partit Popular, que és qui governava, gràcies al seu suport. Una solució que ja els tribunals europeus havien resolt, una solució a la qual el Tribunal Europeu li estira les orelles al Tribunal Suprem

–no és la primera vegada que passa–, doncs, la tornen a judicialitzar i no van a escoltar el que els dèiem, no van escoltar, perquè la solució passava per uns altres indrets, passava per la mediació, passava per una resolució que tingués amb una obligació que passés per les entitats bancàries, que reconeguessin les clàusules sòl i, per tant, posessin a disposició de tots els afectats –de tots els afectats– les quantitats que els pertocava per clàusules sòl, perquè, aquí, totes les entitats bancàries saben perfectament quines clàusules havien introduït en les seves escriptures públiques, a les escriptures d'hipoteca.

Una altra solució, que la plantejaven els registradors de la propietat, acta de conciliació sense modificació legislativa; acta de conciliació davant del Registre de la Propietat, modificació, minoració del preu final de la hipoteca i, per tant, no hi havia ni de treure's calers de la butxaca per part de les entitats bancàries.

Per cert, iniciativa, proposició de llei que va presentar la diputada senyora Carolina Telechea, d'Esquerra Republicana, no fa ni un mes, en el mandat parlamentari d'aquesta cambra, per tal que hi hagués una iniciativa legislativa, per cert, no va ser admesa a tràmit per al debat parlamentari. Vostès hi van votar en contra.

Després, el Consell General del Poder Judicial, desoïnt i, per tant, no tenint en compte el que li deien els col·legis d'advocats, els col·legis de procuradors, el Departament de Justícia, que era un error provincialitzar la solució de les clàusules sòl. I què van fer? Doncs, «mantenerla y no enmendarla». Doncs, van sostenir que havia de ser provincial. Doncs, escoltin, és el que ens està passant.

I, ara, hi podem abocar tots els recursos que vulguem, però si és un problema de qui ha de resoldre. Només hi ha un jutge per província. I, per tant, jo dic «una mala decisió legislativa» –vostès sabran al costat de qui es van voler posar– «una mala decisió del Consell General del Poder Judicial», que la hi hem criticat i li hem reclamat que la canviï i, en el mentrestant, li hem donat solucions i no les han volgut assumir, jo què vol que li digui. De veritat, insisteixo amb aquesta qüestió.

Amb relació al protocol d'actuació, amb relació als lletrats de l'Administració de justícia. Miri, és que no em puc estar de dir-l'hi. La competència sobre els lletrats de l'Administració de justícia recau en el Ministeri de Justícia i en el secretari de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en aquest cas, perquè estem a

Catalunya. De manera que correspondria a aquestes instàncies promoure un protocol d'actuació amb aquest objecte, això que vostè ens planteja.

Amb tot, em consta que, abans de la realització que qualsevol diligència judicial d'entrada i registre en un domicili particular, local o qualsevol immoble, les autoritats judicials es coordinen amb els cossos policials que han d'intervenir-hi. Li recordo... És a dir, ho fan així, es coordinen.

En el marc d'aquesta coordinació, es determina i concreta l'abast de la intervenció policial, un cop valorats tots els factors i circumstàncies que hi incideixin. Així, els Cossos i Forces de Seguretat que porten a terme aquestes diligències vetllen per la seguretat de les persones que hi han d'intervenir i prenen les mesures de seguretat i precaució que creuen oportunes, en funció dels riscos de perillositat de cada actuació.

En aquest departament, no tenim constància que s'hagin produït disfuncions de coordinació entre els representants de l'Administració de justícia i els Cossos i Forces de Seguretat, en qualsevol de les intervencions que es fan cada dia a Catalunya. Per tant, escolti, jo ja no sé com els hi ho d'explicar. Què més els he de dir? Què més els he d'explicar?

I, amb relació, doncs, a això que ens deia, aquests *escraches*... Bé, escoltin, vostès fan... Jo ja no sé tampoc ni com explicar-me, com dir-ho i de quina manera dir-ho. Jo sempre he denunciat, eh?, que se senyali les persones, a la recíproca, eh?, els hi demano també, a la recíproca. A mi m'agradaria sentir i escoltar com a determinats representants polítics, quan un representant del Ministeri Públic o un representant de la judicatura, doncs, diu coses com les que diu en determinades xarxes públiques, referint-se a persones honorables... a qualsevol persona, d'entrada, a qualsevol persona, perquè ells també deuen estar subjectes a la mateixa responsabilitat... Per cert, ells tenen un plus de responsabilitat, per allò que parlàvem de la independència i l'objectivitat que els ha de regir en la seva actuació professional.

I, amb relació a la independència judicial, miri, sap què passa? Que la independència... Que sigui o no sigui independent el poder judicial i que estigui qüestionat a Europa té a veure amb molts factors, té a veure amb molts factors, amb elements que l'Estat espanyol, històricament, no ha volgut canviar. Segurament, jo li podria dir i li podria fer una llarga dissertació de com determinades actuacions, en

aquest cas, de diferents consells generals del poder judicial a l'hora de triar determinades *jafatures* de tribunals superiors de justícia, d'audiències provincials, no tenint en compte mèrits, capacitats, competències, la perspectiva de gènere, etcètera i, per tant, això també té a veure amb la independència judicial.

Té a veure també amb el fet que una persona acabi renunciant al càrrec de president del Consell General del Poder Judicial sense haver estat abans ni vocal ni triat, per tant... És a dir, qui posa en risc i qüestiona la independència judicial? O té a veure amb determinades afirmacions que es fan inaugurant l'any judicial, amb relació a quin dret prima per sobre dels drets fonamentals. Això deu tenir a veure amb la independència judicial.

Té a veure també amb si estàs contaminat o no, a l'hora de prendre determinades decisions en una sentència judicial.

I, així, es podria arribar a l'infinit. I ja els dic, a l'Estat espanyol, cap de les correccions que, d'alguna manera, es diuen des d'organismes internacionals s'han volgut posar en funcionament. I cada vegada que s'ha modificat la Llei orgànica del poder judicial, s'ha anat a pitjor. La darrera, s'ha rectificat alguna qüestió, alguna qüestió. Perquè vostès estaran d'acord amb mi que també afecta la independència judicial el fet que els membres del Consell General del Poder Judicial, mentre estan a l'exercici d'aquestes funcions, que són per cinc anys, doncs, puguin mantenir la seva activitat o bé jurisdiccional o bé laboral com a advocats en exercici . Això també deu afectar la suposada independència que ha de tenir el poder judicial, perquè, després, hauran de prendre decisions sobre expedients que s'incoen a determinats magistrats, magistrades, jutges i jutgesses, tenen a veure amb el tracte que poden rebre per determinats òrgans judicials, etcètera.

Per tant, o sigui, no és... La independència judicial és com allò, quan debatíem sobre el rei i sobre la inviolabilitat del rei, i la decència o honorabilitat, no el fa honorable la llei, el fa honorable les seves actuacions i el seu comportament a diari. Per tant, exactament això és predicable d'aquells que tenen la funció principal i prioritària de garantir els drets i les llibertats de tothom.

Per tant, és això el que qüestiona la independència judicial.

I, miri, i acabo, tothom que exerceix una funció pública està sotmès a l'escrutini públic. Això és així. I, al final, quan la gent es manifesta contra la sentència de «la

Manada», no és que la gent estigui equivocada, és que la percepció de la majoria de la ciutadania, que no entenen ni les resolucions judicials ni com s'aplica el dret d'una determinada manera, i per tant, és això el que passa. Quan la gent qüestiona públicament o es manifesta contra determinada institució de l'Estat és perquè

Fitxer 15

... tenen el dret legítim a poder qüestionar, doncs, qualsevol institució de l'Estat. Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. És un nou torn per al Grup Parlamentari de Ciutadans d'un màxim de quinze minuts.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Gracias, presidente. Bueno, pues, señora *consellera*, voy a empezar diciéndole que realmente me ha decepcionado.

Bueno, yo no lo esperaba así; yo esperaba que usted me contestara a las preguntas, que para eso había venido aquí, pero resulta que se ha pasado usted hablando del sexo de los ángeles como cinco minutos –los cinco primeros–, luego no ha contestado a nada de lo que se le ha preguntado, porque mira que eran concretitas las preguntas que le he hecho... Fíjese, se las voy a volver a repetir; a lo mejor, si tiene usted otro turno, aunque sean dos minutos, a lo mejor me pudiera contestar.

Punto uno, GPS: ¿qué medidas hay? No ha contestado. Punto dos: ¿qué medidas tiene previstas el Govern de la Generalitat, en su caso la *conselleria* de justicia? Punto tres: ¿qué medidas hay previstas para los casos pendientes del juzgado de Girona? Punto cuatro: ¿qué medidas va a adoptar la *conselleria* de justicia para evitar los escraches? Pues ninguna de estas me ha contestado. Ya le digo: los cinco primeros minutos, de nada, y el resto me ha hablado usted, mire, del rey, de la sentencia de La Manada, del Consejo General del Poder Judicial, del estado español, de la financiación, de no sé cuántas cosas más... Pero, a lo que venía usted aquí, a eso, no me ha contestado.

Mire, le voy a decir, le voy a repetir otra pregunta, también. (*Veus de fons.*) Sí. ¿Podrá usted mirar a la cara a los funcionarios de los juzgados de Sabadell y los juzgados de Martorell, entre otros? Porque me lo ha dicho, y yo se lo vuelvo a preguntar. Pero voy a seguir. «Obstruccionismo parlamentario», decía usted. Obstruccionismo parlamentario es venir a dar cuenta y a contestar unas preguntas después de seis meses de su comparecencia. A eso se le puede llamar obstruccionismo parlamentario. Obstruccionismo parlamentario es aquellos grupos que en una comisión se levantan y se marchan cuando se están debatiendo propuestas que interesan a muchos ciudadanos: eso es obstruir parlamentariamente una comisión –y un pleno, también, que también ha llegado el caso. Obstruccionismo parlamentario es presentar propuestas de resolución que no se sustancian o cuando se sustancian tardan y tardan meses para hacerlo. Y obstruccionismo parlamentario también es bloquear aquellas propuestas de resolución que son mejoras para los funcionarios y le voy a repetir: los funcionarios de Sabadell, que sí, que necesitan la reforma de esos aire acondicionado para el verano y para el invierno.

Mire, usted ya le digo: ha venido aquí, nos ha tirado pelotas fuera, encima me dice..., me ha hecho la pregunta: ¿qué harán ustedes?, ¿qué harían ustedes? Me hace las preguntas usted a mí. ¡Que no, que no! ¡Que la cosa no va así, que es al revés! Que somos nosotros los que le hacemos la pregunta a usted, y es usted –y es usted– quien está fiscalizada por nosotros. Y nuestra obligación es fiscalizarle y la suya es venir aquí y contestar las preguntas que le hacemos, no al contrario.

También nos ha dicho, dice usted: «Vienen aquí con una idea prefijada.» Sí. Venimos con una idea prefijada. ¿Sabe cuál es? Que nos conteste clara y concisamente a las preguntas que le hacemos. Y que no se vaya usted por las ramas, como ha hecho en esta comisión.

Respecto a las pulseras de GPS, que usted dice que tanta prioridad es del Departamento de Justicia el trabajar transversalmente con otros departamentos del Govern para paliar los casos de violencia de género, yo le voy a decir: pues no me lo creo. No me lo creo, porque fíjese usted qué cosas: yo sé que ustedes van a remolque de las iniciativas que nosotros presentamos. Pero es que otras las bloquean, como por ejemplo una que presentó este grupo parlamentario en la consejería de interior, y precisamente es que no éramos ni originales, fíjese usted, en presentar esa propuesta. ¿Sabe lo que pedíamos? Pedíamos que una medida

que está en el Plan de seguridad y atención a la víctima diseñado de 2015 a 2018, una medida que el anterior Govern había puesto, que esa medida se lleve a cabo. Y no tiene ni coste. ¿Sabe en qué consiste? En el crear una web para los jóvenes que pueden tener problemas de malos tratos, pueden tener problemas de violencia de género, para que puedan encontrar una salida. Hemos presentado esa propuesta una vez, y no se ha podido sustanciar. ¿Sabe por qué? Pues mire, se lo voy a explicar, ya verá usted: porque resulta que la Comisión de Interior se ha tenido que suspender por falta de cuórum, porque aquí los grupos de Esquerra Republicana..., los grupos separatistas: Esquerra Republicana, el PDeCat y la CUP, pues se levantaron porque tenían otros motivos mucho más importantes que debatir esa propuesta y votar esa propuesta y hacer lo que ustedes –lo que ustedes mismos en su plan– habían dicho.

Pues bien, voy a seguir contestándole yo a usted sobre lo que me ha dicho. Me ha hecho referencia a las infraestructuras, a lo que yo le había planteado de los juzgados de Martorell, que usted ha estado en los juzgados de Martorell... y yo también. Yo también he ejercido, como usted, he estado en los juzgados de Martorell. Pero usted ha estado recientemente a decir que se van a crear unos nuevos juzgados de cinco mil metros nada menos. Mmm, ¡qué guay! ¿Verdad? A mí, ¿sabe usted lo que me recuerda? Me recuerda a la *consellera* Tura cuando en el año 2006 anunció la construcción del edificio judicial de Tarragona –en el 2006, eh?, hace veinte años– y fíjese dónde estamos y la ciudad judicial de Tarragona, nada. Pues a mí me recuerda prácticamente lo mismo, porque fíjese usted: usted les ha dicho a los funcionarios –se ha hecho la foto, eso sí– que está previsto el comienzo de obras en el año 2022 y que su finalización será en el 2024, fíjese usted desde el 2019, que estamos a principios, hasta el 2022 lo que puede ocurrir –y ya no le digo nada hasta 2024, más o menos es similar.

Pero es que voy más allá: en una entrevista que le hicieron a usted en TV3, va y dice usted que es poner el punto final a una situación insostenible. Es decir, que usted misma está reconociendo que esos funcionarios están en una situación insostenible. Ya se lo he dicho yo antes, ya le enseñado las fotos. Que a usted no le gusta que le enseñe las fotos, pero, mire, yo soy cabezona y me gusta enseñárselas para que usted lo recuerde más que para otra cosa, ¿me entiende?

Pues sí. Pero es que además los juzgados de Martorell tienen un acta de Inspección de Trabajo. ¿Cómo están esos funcionarios? ¿En qué condiciones están trabajando? Pero es que es una cuestión de salubridad, de higiene, de seguridad. Que usted no trabajaría allí. Que usted no permitiría que nadie cercano a usted trabajase allí. ¿Qué hacemos con estos funcionarios hasta que, fijese, en 2024 se construyan los edificios? Tendrá usted que poner medidas, ¿no? Es su competencia. Contésteme algo que sea de su competencia. No me contestes de la competencia del estado español, como dice usted; contésteme algo que sea de la competencia de usted, de dotar de los medios necesarios a los juzgados de Cataluña.

Pues sí, me ha contestado también que, bueno, ha creado muchos juzgados – bueno, que ha creado no: que ha implantado–, algunos juzgados, sí, y otros –le sigo insistiendo–, y otros muchos quedan por implantar, y otros muchos quedan sin recursos porque están –le voy a repetir hasta la saciedad– trabajando en unas condiciones deplorables –*deplorables*. Eso me parece a mí que tendría que pensar usted en poner remedio.

A ver, los juzgados 9 y 10 de Sabadell, que usted ha paralizado su implementación y les ha dicho –a ver si así se conforman– que a finales de 2019, que a lo mejor: a lo mejor sí, a lo mejor llega. No sé, llegará antes la reforma del aire, que está para... No: primero llegarán los juzgados y luego la reforma del aire, un poco extraño. Pero, bueno, usted lo ha dicho así.

Y yo le pregunto a usted una cosa, que ya le hemos hecho la pregunta, todavía no hemos tenido oportunidad de que nos la conteste: mientas tanto, ¿qué tienen, alquilada una planta de las oficinas judiciales de Sabadell? ¿Cuánto nos cuesta, ese alquiler, que lleva alquilado, según noticias que hemos tenido, desde principio de 2018? 2018, 2019... ¿Hasta que usted implante los juzgados 9 y 10 de Sabadell?

Juzgados de Girona. No me ha dicho nada de los juzgados de Girona. De los juzgados de Girona, mire, a mí me gustaría enseñarle este gráfico –Consejo General del Poder Judicial–. Ingresados: juzgados de familia, por encima de la media catalana y de la media del resto de España. Resueltos: por debajo. En trámite: no le digo nada, porque está... no por encima, elevadísimo. Esos son los juzgados de familia, que también se tenían que haber implementado, porque hay uno ya creado, eh?, pero todavía no lo ha hecho. ¿A qué está esperando para hacerlo?, le pregunto.

Porque, como usted bien sabe, está colapsado, y lo necesita. Tampoco me ha contestado. Fue usted la que dijo también en su comparecencia que es esencial minimizar la ineficiencia en ejecuciones de sentencias judiciales, porque solo se recupera el 21,8 por ciento del importe de sentencias de ejecución en Cataluña, según el estudio que se hizo, al cual asistí –al cual asistí y puedo decir que, efectivamente, así lo dijeron. Pues ¿a qué espera para poder aumentar el PIB en Cataluña? Dótele de recursos, dótele de medios para las ejecuciones.

Mire, respecto a los escraches, pues bueno, ya digo: usted sigue diciendo... Bueno, no me ha contestado, en definitiva, a qué medidas..., pero yo le voy a decir que solo realmente quien únicamente mira a la mitad de Cataluña puede negar un conflicto entre catalanes, y que ustedes deberían pasar de negarlo a solucionarlo. Y si no alientan esos escraches, si los condenan, pues cada vez estaremos más cerca, realmente, de la convivencia.

Le voy a hacer una pequeña referencia al ex *conseller* Mundó porque usted me lo ha vuelto a recordar y yo se lo voy a recordar a usted: no cumplió su compromiso. Ya sé que no le gusta oírlo, pero yo se lo tengo que decir, porque los funcionarios de Sabadell están esperando a que se les reforme el aire acondicionado, tal como se comprometió el *conseller* Mundó. Y le he de recordar también que el *conseller* Mundó forma parte de un Gobierno que quería cargarse la Constitución española y que quería cargarse el Estatuto de autonomía. ¿Recuerdan? ¿No lo recuerdan? ¿En el mes de setiembre? Yo lo recuerdo... quizá ustedes no, pero yo sí.

Le voy a decir también: no ha contestado a una de las preguntas que ha hecho mi compañera en cuanto a Brians 1. ¿Es que no le preocupan a usted las mujeres que hay en Brians 1? (*Remor de veus.*) No la ha contestado.

Bueno, ya voy a ir acabando. Infr FINANCIACIÓN, decía usted, y yo le digo: vamos a ver, ¿de quién es la responsabilidad de presentar los presupuestos de esta comunidad? Del Govern. ¿Los han presentado ya? Todavía no, ¿verdad? Pues era en octubre –era en octubre. ¿Y los del año pasado? Tampoco. Vaya. ¿Y por qué? ¿Por qué no priorizaron ustedes en 2017 el presentar los presupuestos al golpe que dieron a la democracia y a la huida hacia adelante...? ¿Por qué? No, contesten –contesten–. ¿Y no cree usted además –fíjese, para que tuviésemos una mejor financiación– que el *president*, tanto el que había en la anterior legislatura como el

que hoy está, no cree que debería ir a la conferencia de presidentes estatal a luchar por una mejora en las políticas financieras de la comunidad de Cataluña en lugar de dejar la silla vacía? Mire, todo son prioridades, según usted todo son prioridades de este departamento: la violencia de género, las condiciones laborales de los funcionarios, la mejora del servicio público, la estabilidad económica... Todo, todo eso, dice usted. Palabras bonitas, como le he dicho antes, pero yo le digo a usted – yo sí que le digo a usted mirándola a los ojos–: no es cierto. Esas prioridades que usted dice no son ciertas. Porque sus prioridades, como las del anterior Gobierno, eran: el *procés*, el *procés* y el *procés*. Esas eran las prioridades, y no agilizar la justicia. Ustedes crean nuevas estructuras –el alto comisionado este que han creado de la presidencia–, crean los derechos civiles y políticos, todo esto lo crean ¿con qué dinero? Con dinero que a lo mejor se puede destinar, ¿verdad?, a otros menesteres más necesarios.

El caso es..., y ya no le hablo de los evaluadores aquellos que eran paralelos a la inspección de los juzgados, que, bueno, ya tuvieron que dejarlo por imposible porque ya les dijeron que no iban a ninguna parte con esto. Pero es que ustedes tiraron a la basura 100.000 euros, ¿eh?, con aquello, que no se podía hacer y ustedes lo sabían. Mire, si fuese verdad lo que usted dice, *consellera*, durante todo este tiempo hubiesen trabajado para que en Cataluña en los juzgados hubiesen unas instalaciones dignas donde los operadores jurídicos pudiesen hacer su función en unas condiciones óptimas y donde los ciudadanos pudiesen tener una justicia de calidad. Y hoy ese trabajo podría tener un resultado mucho mejor del que hoy estamos viendo en la administración de la justicia.

Y ya para acabar, ahora sí, le voy a agradecer..., quiero mostrar el agradecimiento a los funcionarios de la Administración de justicia, a los operadores jurídicos, a los letrados de la Administración de justicia...

Fitxer 16

a fiscales, jueces y magistrados, porque hacen una ardua labor, que la realizan muchas veces en unas condiciones adversas; labor que nosotros, nuestro grupo parlamentario, consideramos que es muy importante, porque realmente son los garantes de los derechos que a todos nos cubren, a todos nos amparan. Y esa labor,

como le digo, es reconocida por nuestro grupo parlamentario y muy apreciada y muy valorada.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada. La darrera intervenció; té la paraula la consellera. *(Veus de fons.)*
Crec que no hi han d'haver més paraules; és l'acord que tenim de gestió d'aquest punt. I, per tant, mantindré l'acord que vam realitzar amb els portaveus, que era de que no hi hauria altres intervencions que les respostes previstes.

Jordi Orobítg i Solé

Senyor president, emparant-nos en el Reglament és per al·lusions. Hi ha hagut una al·lusió directa...

El president

Ho sento, diputat, però mantindré l'acord unànime que vam fer, amb tots els grups parlamentaris, de la gestió d'aquest punt.

Jordi Orobítg i Solé

Bé, només demanaria que ens deixessin d'anomenar «grups separatistes» i ens diguin «rojos separatistas»...

El president

Si us plau, no té la paraula, diputat. Té la paraula la consellera, ja, que és l'última intervenció de la sessió d'avui. Endavant, consellera.

La consellera de Justícia

Gràcies, president. Bé, jo ja no sé com dir-ho, em sembla que he contestat de forma exhaustiva a tot el que se m'ha preguntat. És més, vostès han introduït noves preguntes que no tenen res a veure amb l'ordre del dia, i també les he contestades. En tot cas, li faré diverses precisions, perquè convé que tothom sàpiga de què estem parlant.

Miri, quan parlen de violència de gènere, té gènere: és masculista. I això és la primera cosa que..., com hauríem de començar a expressar-nos. La violència que s'exerceix contra les dones és violència masculista. I això té a veure també amb moltes coses

que després passen i que vostès, pel que veig, no els interessin perquè els convé una altra qüestió.

Vostè ha insistit en el tema de les polseres, etcètera. Escolti, està detalladíssim: les polseres que hi ha, les que s'han posat, com funcionen. I, per tant, em sembla que... Jo no els llegiré les respostes, perquè no hi ha res que els hagi d'expressar diferent del que ja està publicat. I escolti, miri, nosaltres contestem a temps –contestem a temps– i en els terminis. O sigui, des del juliol i el juny que vam contestar, miri si vostès han tingut de llegir-se les respostes i, per tant, saber perfectament de què estem parlant.

I vostès, quan diuen que no fem, que no fem, que no fem... Si, no, no, hi ha coses que les fem més ràpid perquè les podem fer, i hi ha coses que no les podem fer tan ràpid perquè, doncs, també hi ha tota una sèrie de condicionants. Però a mi m'agradaria també assenyalar una qüestió que a vostès tot sovint se'ls oblida, que és el fet que aquí es va aplicar el 155, i es va cessar un govern, i es va tancar el Parlament. I que en aquella època, doncs, governava el 155, emparat per vostès. I que totes aquestes coses que s'havien de dur a terme, doncs, es van suspendre. No, no..., no em preguntis per què. Jo li dic el que... Vostè farà veure que aquells mesos no han existit? Doncs, van existir. I que la responsabilitat la tenia qui la tenia.

I, en tot cas, li faig una tercera derivada, perquè un ha de ser conseqüent amb tot el que fa. Vostès tenen un discurs aquí i allà en tenen un altre de diferent. I quan s'ha de modificar la Llei d'estabilitat pressupostària pel tema, per exemple, de poder pagar les pagues extres, vostès allà es fan l'orni –es fan l'orni– i miren cap a un altre costat i s'alineen amb un determinat partit polític que impedeix que això es pugui fer d'una determinada manera. Per tant, home, és bo, eh?, és bo que tothom analitzi el que fa i com ho fa. I vostès no se senten més responsables de les coses que passen a Catalunya, i en són els principals responsables.

I miri –i aprofito l'avinentsa que em dona el fet de comparèixer en la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya– i dir-li també que jo entenc, eh?, que a vostès no els agradi el que jo els dic i com els ho dic. Miri, escolti'm, ja sap, no podem agradar tothom i això és així, aquí i a tots els àmbits de la vida. I puc tenir simpatia per vostès però és evident que hi ha una enorme immensitat ideològica entre el que vostès defensen i el que defensa el Govern de Catalunya i el que defensem, en

aquest cas, el Govern de Catalunya. I, per tant, és evident que no ens podem trobar tot i que nosaltres hi insistim, eh?, moltes vegades, en buscar aquells espais de trobada. Perquè vostès també, doncs, òbviament entenguin quina és la realitat del país però vostès no volen. Per tant, vostès mateixos, ja ens trobarem en algun moment de la vida.

Però, en tot cas, aprofito l'avinentsa que em permet, doncs, comparèixer per explicar, doncs, que queden pràcticament hores perquè els presos, les preses i els presos polítics catalans hagin de tornar a Madrid i seguin en el banc dels acusats. I s'hi asseuran per uns delictes que no han comès però no ho diu a consellera de Justícia, eh? No, no. No ho diu la consellera de Justícia, ho diuen uns centenars, bastants centenars, més de tres-cents professors d'universitat, catedràtics de dret penal, que ho expliquen molt bé, què és el delicte de rebel·lió. I, escolti'm, de rebel·lió aquí, ja sabem qui va cometre una rebel·lió, qui es va aixecar contra un règim legítim i qui ho va fer, doncs, utilitzant el foc i les armes. Per tant, això vostès voldran explicar el que vulguin explicar però les coses, la realitat és molt tossuda i es presenta tal qual és.

Ara, i ho dic expressament, a les portes d'aquest trasllat és el moment de tornar a recordar i a desmotar que l'independentisme català és cívic, pacífic i democràtic. El trasllat s'ha de fer de forma ordenada i sense cap tipus de dificultat, amb serenor, com sempre s'han fet les coses i ho reclamen tant les preses com els presos polítics com les seves famílies. Anem a Madrid amb ganes de convertir aquest judici en una oportunitat també per qüestionar aquelles coses que no funcionen –jo abans els feia al·lusió a la independència judicial. Una oportunitat també per posar l'Estat davant del mirall i per fer que no li agradi gens el que ha de veure i que es reproduceix massa sistemàticament al llarg de la història de l'Estat espanyol.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Vull agrair a la consellera, al seu equip i a tots els grups parlamentaris el treball d'aquesta llarga sessió de quatre hores, de quasi quatre hores, de la sessió parlamentària. I amb aquest tema tanquem i tanquem la sessió per avui.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a...